

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

59. aastakäik

25. juuli 2016

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2016/C 270/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

Üldkohus

2016/C 270/02 Üldkohtu tegevus ajavahemikul 1.–19. septembrini 2016 2

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2016/C 270/03 Liidetud kohtuasjad C-210/14–C 214/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlused – Itaalia) – kriminaalasjad Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis'e (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14) ja Giuseppe Proia (C-214/14) süüdistuses (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Identsed eelotsuse küsimused – ERTL artiklid 49 ja 56 – Asutamisevabadus – Teenuste osutamise vabadus – Hasartmängud – Siseriiklikud õigusnormid – Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel – Uus hange – Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload – Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine – Piirang – Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused – Proportsionaalsus) 3

2016/C 270/04	<p>Kohtuasi C-433/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Domenico Rosa süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ETL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)</p>	4
2016/C 270/05	<p>Kohtuasi C-434/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Raffaele Mignone süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ETL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hankemenetlus — Vanade tegevuslubadega võrreldes lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)</p>	4
2016/C 270/06	<p>Kohtuasi C-435/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Mauro Barletta süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ETL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hankemenetlus — Vanade tegevuslubadega võrreldes lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)</p>	5
2016/C 270/07	<p>Kohtuasi C-436/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Davide Cazzorla süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ETL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)</p>	6
2016/C 270/08	<p>Kohtuasi C-437/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Nicola Seminario süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ETL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hankemenetlus — Vanade tegevuslubadega võrreldes lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)</p>	7

2016/C 270/09	Kohtuasi C-462/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Lorenzo Carlucci süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)	7
2016/C 270/10	Kohtuasi C-467/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bergamo eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Chiara Baldo süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hankemenetlus — Vanade tegevuslubadega võrreldes lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)	8
2016/C 270/11	Kohtuasi C-474/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Salerno eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Cristiano Pontillo süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)	9
2016/C 270/12	Kohtuasi C-495/14: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento eelotsusetaotlus – Itaalia) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini versus Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA) (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Direktiiv 89/665/EMÜ — Riigihanked — Siseriiklik õigus — Riigihangetega seotud asjades halduskohtusse pöördumisel ette nähtud lõivud — Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile — Hoiatavad lõivud — Haldusaktide kohtulik kontroll — Tõhususe ja võrdväarsuse põhimõtted)	10
2016/C 270/13	Kohtuasi C-534/14: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bergamo eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasad Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan'i, Giuseppe Carissimi ja Sahabou Songne'i süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)	10

2016/C 270/14	Kohtuasi C-65/15: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Vito Santoro süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)	11
2016/C 270/15	Kohtuasi C-504/15: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Frosinone eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Antonio Paolo Conti süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Euroopa Kohtu otsus, millega tunnistati liidu õigusega vastuolus olevaks liikmesriigi õigusnormid, mis käsitlevad kihlveopanuste vastuvõtmise tegevusluba — Süsteemi ümberkorraldamine uue hanke abil — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)	12
2016/C 270/16	Kohtuasi C-8/16: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Frosinone eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Paola Tonachella süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Euroopa Kohtu otsus, millega tunnistati liidu õigusega kokkusobimatuks riigisisised õigusnormid, mis reguleerivad panuste kogumise tegevuslubasid — Süsteemi ümberkorraldamine uue hanke abil — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)	13
2016/C 270/17	Kohtuasi C-278/15 P: The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd 4. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 26. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-581/13: Royal County of Berkshire Polo Club <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet	13
2016/C 270/18	Kohtuasi C-451/15 P: Best-Lock (Europe) Ltd'i 17. augustil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 16. juuni 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-395/14: Best-Lock (Europe) <i>versus</i> EUIPO	14
2016/C 270/19	Kohtuasi C-452/15 P: Best-Lock (Europe) Ltd'i 17. augustil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 16. juuni 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-396/14: Best-Lock (Europe) <i>versus</i> EUIPO	14
2016/C 270/20	Kohtuasi C-479/15 P: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG 7. septembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 9. juuli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-89/11: Nanu-Nana Joachim Hoepf <i>versus</i> EUIPO	14
2016/C 270/21	Kohtuasi C-480/15 P: KS Sports IP Co GmbH, BH Stores BV õigusjärglase 10. septembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 2. juuli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-657/13: KS Sports <i>versus</i> EUIPO	15

2016/C 270/22	Kohtuasi C-602/15 P: Monster Energy Company 10. novembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 9. septembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-633/14: Monster Energy versus EUIPO	15
2016/C 270/23	Kohtuasi C-603/15 P: Monster Energy Company 10. novembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 9. septembril 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-666/14: Monster Energy versus EUIPO	15
2016/C 270/24	Kohtuasi C-636/15 P: August Storck KG 30. novembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 25. septembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-366/14: August Storck versus EUIPO	16
2016/C 270/25	Kohtuasi C-35/16 P: Matratzen Concord GmbH 21. jaanuaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 19. novembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-526/14: Matratzen Concord GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)	16
2016/C 270/26	Kohtuasi C-76/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakkia) 11. veebruaril 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s. versus Úrad pre verejné obstarávanie	16
2016/C 270/27	Kohtuasi C-77/16 P: Hewlett Packard Development Company LP 17. veebruaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 3. detsember 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-628/14: Hewlett Packard Development Company versus EUIPO	17
2016/C 270/28	Kohtuasi C-115/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – N Luxembourg 1 versus Skatteministeriet	17
2016/C 270/29	Kohtuasi C-116/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – Skatteministeriet versus T Danmark	20
2016/C 270/30	Kohtuasi C-117/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – Skatteministeriet versus Y Denmark Aps	22
2016/C 270/31	Kohtuasi C-118/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud the Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – X Denmark A/S versus Skatteministeriet	25
2016/C 270/32	Kohtuasi C-119/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – C Danmark I versus Skatteministeriet	27
2016/C 270/33	Kohtuasi C-191/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 5. aprillil 2016 – Romano Pisciotti versus Saksamaa Liitvabariik	29
2016/C 270/34	Kohtuasi C-265/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Torino (Itaalia) 12. mail 2016 – VCAST Limited versus R.T.I. SpA	30

2016/C 270/35	Kohtuasi C-292/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Helsingin hallinto-oikeus (Soome) 25. mail 2016 – A Oy versus Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö	31
2016/C 270/36	Kohtuasi C-301/16 P: Euroopa Komisjoni 26. mail 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 16. märtsi 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-568/14: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd versus Euroopa Komisjon	32
2016/C 270/37	Kohtuasi C-304/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice of England & Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ühendkuningriik) 30. mail 2016 – American Express Co. versus Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury	33
2016/C 270/38	Kohtuasi C-305/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik) 30. mail 2016 – Avon Cosmetics Ltd versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	34
2016/C 270/39	Kohtuasi C-323/16 P: Eurallumina SpA 8. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 22. aprilli 2016. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-60/06 RENV II ja T-62/06 RENV II: Itaalia Vabariik ja Eurallumina SpA versus Euroopa Komisjon	36

Üldkohus

2016/C 270/40	Kohtuasi T-162/13: Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta otsus – Magic Mountain Kletterhallen jt versus komisjon (Riigiabi — Deutscher Alpenverein eV ronimisvahendite ehitamiseks ja käitamiseks antud abi — Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks — Abikava — Täpsem majanduslik analüüs — Turutõrge — Üldisest huvist tulenev õiguspärane eesmärk — ETL artikli 108 lõiked 2 ja 3 — Tõsised raskused)	37
2016/C 270/41	Kohtuasi T-276/13: Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta otsus – Growth Energy ja Renewable Fuels Association versus nõukogu (Dumping — Ühendriikidest pärit bioetanooli import — Lõplik dumpinguvastane tollimaks — Tühistamishagi — Ühendus — Liikmete otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus — Üleriigiline dumpinguvastane tollimaks — Individuaalne kohtlemine — Väljavõtteline uuring — Kaitseõigused — Diskrimineerimiskeeld — Hoosuskohustus)	38
2016/C 270/42	Kohtuasi T-277/13: Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta otsus – Marquis Energy versus nõukogu (Dumping — Ühendriikidest pärit bioetanooli import — Lõplik dumpinguvastane tollimaks — Tühistamishagi — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Üleriigiline dumpinguvastane tollimaks — Individuaalne kohtlemine — Väljavõtteline uuring)	38
2016/C 270/43	Kohtuasi T-122/14: Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta otsus – Itaalia versus komisjon (Liikmesriigi kohustuste rikkumist tuvastava Euroopa Kohtu otsuse täitmata jätmine — Karistusmaks — Karistusmaks sissenõudmise otsus — Ebaseadusliku abi tagasinõudmisel rakendatava intressi arvutamise meetod — Liitintress)	39
2016/C 270/44	Kohtuasi T-614/14: Üldkohtu 16. juuni 2016. aasta otsus – Fútbol Club Barcelona versus EUIPO – Kule (KULE) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi KULE taotlus — Varasem siseriiklikud sõnamärk ja tuntud kaubamärk CULE — Suhtelised keeldumispõhjused — Varasemate kaubamärkide tegelikult kasutusele võtmata jätmine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 42 lõige 2 — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5)	40

2016/C 270/45	Kohtuasi T-789/14: Üldkohtu 14. juuni 2016. aasta otsus – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen versus EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN) (ELi kaubamärk — Vastulausemenetlus — ELi kujutismärgi MEISSEN taotlus — ELi kaubamärk ning varasemad siseriiklikud sõna- ja kujutismärgid MEISSEN, MEISSENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen ja Meissener Porzellan — Suhtelised keeldumispõhjused — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Varasemate kaubamärkide eristusvõime ja maine — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 — Varasemate kaubamärkide tegelik kasutamine — Määrus nr 207/2009 artikli 42 lõiked 2 ja 3 — Määrus nr 207/2009 artikli 15 lõige 1)	41
2016/C 270/46	Kohtuasi T-385/15: Üldkohtu 14. juuni 2016. aasta määrus – Loops versus EUIPO (Hambaharja kuju) (ELi kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Ruumiline kaubamärk — Hambaharja kuju — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b)	41
2016/C 270/47	Kohtuasi T-583/15: Üldkohtu 8. juuni 2016. aasta otsus – Monster Energy versus EUIPO (Rahumärgi kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Rahumärgi kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Tähtaja ennistamise taotlus — Hagi Üldkohtule esitamise tähtaja järgimata jätmine)	42
2016/C 270/48	Kohtuasi T-585/15: Üldkohtu 8. juuni 2016. aasta otsus – Monster Energy versus EUIPO (GREEN BEANS) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi GREEN BEANS taotlus — Tähtaja ennistamise taotlus — Hagi Üldkohtule esitamise tähtaja järgimata jätmine)	43
2016/C 270/49	Kohtuasi T-362/14: Üldkohtu 26. mai 2016. aasta määrus – REWE-Zentral versus EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	43
2016/C 270/50	Kohtuasi T-825/14: Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta määrus – IREPA versus komisjon ja kontrollikoda (Tühistamishagi — Kalandus — Itaalia kalandussektori andmete kogumise siseriiklik programm perioodiks 2009–2010 — Hagejale tehtud ettemaksest osa tagasinõudmine — Kontrollikoja esialgne aruanne — Vaidlustamatu akt — Ettevalmistav akt — Eelteated — Võlataede — ELTL artikli 263 neljas lõik — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	44
2016/C 270/51	Kohtuasi T-178/15: Üldkohtu 8. juuni 2016. aasta määrus – Kohrener Landmolkerei ja DHG versus komisjon (Garanteeritud traditsiooniliste toodete kava — Määrus (EL) nr 1151/2012 — Komisjoni kiri, milles teavitatakse pädevaid siseriiklikke asutusi nende vastulause hilinenud esitamisest — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	45
2016/C 270/52	Kohtuasi T-168/16: 18. aprillil 2016 esitatud hagi – Grizzly Tools versus komisjon	45
2016/C 270/53	Kohtuasi T-202/16: 3. mail 2016 esitatud hagi – Keturi kambariai vs. EUIPO – Coffee In (coffee inn)	46
2016/C 270/54	Kohtuasi T-222/16: 11. mail 2016 esitatud hagi – Hansen Medical versus EUIPO – Covidien (MAGELLAN)	47

2016/C 270/55	Kohtuasi T-229/16: 6. mail 2016 esitatud hagi – Pio De Bragança versus EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)	48
2016/C 270/56	Kohtuasi T-240/16: 14. mail 2016 esitatud hagi – Klyuyev versus nõukogu	48
2016/C 270/57	Kohtuasi T-242/16: 17. mail 2016 esitatud hagi – Stavvytskyi versus nõukogu	50
2016/C 270/58	Kohtuasi T-247/16: 13. mail 2016 esitatud hagi – Trasta Komerbanka jt versus EKP	51
2016/C 270/59	Kohtuasi T-248/16: 19. mail 2016 esitatud hagi – Walfood versus EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)	52
2016/C 270/60	Kohtuasi T-261/16: 25. mail 2016 esitatud hagi – Portugal versus komisjon	52
2016/C 270/61	Kohtuasi T-272/16: 25. mail 2016 esitatud hagi – Kreeka versus komisjon	53
2016/C 270/62	Kohtuasi T-273/16: 30. mail 2016 esitatud hagi – Sun Media versus EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)	55
2016/C 270/63	Kohtuasi T-274/16: 27. mail 2016 esitatud hagi – Saleh Thabet versus nõukogu	56
2016/C 270/64	Kohtuasi T-275/16: 27. mail 2016 esitatud hagi – Mubarak jt versus nõukogu	57
2016/C 270/65	Kohtuasi T-282/16: 30. mail 2016 esitatud hagi – Inpost Paczkomaty versus komisjon	58
2016/C 270/66	Kohtuasi T-283/16: 30. mail 2016 esitatud hagi – Inpost versus komisjon	60
2016/C 270/67	Kohtuasi T-284/16: 23. mail 2016 esitatud hagi – Gulli versus EUIPO – Laverana (Lybera)	61
2016/C 270/68	Kohtuasi T-287/16: 30. mail 2016 esitatud hagi – Belgia versus komisjon	62
2016/C 270/69	Kohtuasi T-289/16: 3. juunil 2016 esitatud hagi – Inox Mare versus komisjon	63
2016/C 270/70	Kohtuasi T-290/16: 7. juunil 2016 esitatud hagi – Fruits de Ponent versus komisjon	64
2016/C 270/71	Kohtuasi T-298/16: 13. juunil 2016 esitatud hagi – East West Consulting versus komisjon	66
2016/C 270/72	Kohtuasi T-560/12: Üldkohtu 6. juuni 2016. aasta määrus – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej versus ECHA	67

2016/C 270/73	Kohtuasi T-537/14: Üldkohtu 1. juuni 2016. aasta määrus – Laboratoire Nuxe <i>versus</i> EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)	67
2016/C 270/74	Kohtuasi T-84/15: Üldkohtu 31. mai 2016. aasta määrus – Laboratorios Thea <i>versus</i> EUIPO – Sebapharma (Sebacur)	67
Avaliku Teenistuse Kohus		
2016/C 270/75	Kohtuasi F-121/15: Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 14. juuni 2016. aasta otsus – Fernández González <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Ajutine töötaja — Euroopa Komisjoni voliniku kabinetis töötav ajutine töötaja — Ajutise töötaja töölevõtmine muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti b alusel — Nõue, et igasugune töösuhe komisjoniga peab olema kuueks kuuks katkenud — Komisjoni 28. juuli 2005. aasta teatise D(2005) 18064 konkursi edukalt läbinud kandidaatide puudumisel muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktide b ja d alusel ajutiste töötajate alalistele ametikohtadele töölevõtmise kohta punkt 3.2)	68
2016/C 270/76	Kohtuasi F-133/15: Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 10. juuni 2016. aasta otsus – HI <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade artikkel 11 — Lojaalsuskohustus — Artikkel 11a — Huvide konflikt — Ametnik, kelle ülesanne on teostada järelevalvet liidu rahastatava projekti üle — Perekondlik side selle ametniku ja nimetatud projekti eest vastutava äriühingu poolt selle projekti tarbeks tööle võetud töötaja vahel — Distsiplinaarmenetlus — Distsiplinaarkaristus — Madalamale palgaastmele viimine — Distsiplinaarnõukogu koosseisu seaduslikkus — Põhjendamiskohustus — Menetluse kestus — Mõistlik aeg — Kaitseõiguste rikkumine — Ne bis in idem põhimõte — Ilmne hindamisviga — Karistuse proportsionaalsus — Kergendavad asjaolud)	69

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2016/C 270/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 260, 18.7.2016

Eelmised väljaanded

ELT C 251, 11.7.2016

ELT C 243, 4.7.2016

ELT C 232, 27.6.2016

ELT C 222, 20.6.2016

ELT C 211, 13.6.2016

ELT C 200, 6.6.2016

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

ÜLDKOHUS

Üldkohtu tegevus ajavahemikul 1.–19. septembrini 2016

(2016/C 270/02)

Üldkohus võttis 15. juuni 2016. aasta täiskogul teadmiseks, et Üldkohtu uute liikmete vande andmine Euroopa Kohtu ees toimub 19. septembril 2016 ja seetõttu, vastavalt protokollil Euroopa Kohtu põhikirja kohta artikli 5 kolmandale lõigule, kuni Üldkohtu uute liikmete kohustuste täitmisele asumiseni:

- tagab Üldkohtu presidendi kohustuste täitmise president M. Jaeger;
 - tagab Üldkohtu asepresidendi kohustuste täitmise asepresident H. Kanninen;
 - tagavad viiest või kolmest kohtunikust koosnevate kodade presidentide kohustuste täitmise asepresident H. Kanninen ning kodade presidendid M. E. Martins Ribeiro, S. Papasavvas, M. Prek, A. Ditttrich, S. Frimodt Nielsen, M. van der Woude, D. Gratsias ja G. Berardis;
 - kohaldatakse jätkuvalt 23. oktoobri 2013. aasta otsust kohtunike kodadesse määramise kohta (ELT 2013, C 344, lk 2), viimati muudetud 9. juuni 2016. aasta otsusega (ELT 2016, C 243, lk 2), 13. mai 2015. aasta otsuseid suurkoja koosseisu kohta ja kohtunikku, kellel esineb takistus, asendava kohtuniku määramise korra kohta (ELT 2015, C 213, lk 2) ning 23. septembri 2013. aasta otsuseid kohtuasjade kodadele määramise kriteeriumide kohta ja apellatsioonikoja koosseisu kohta (ELT 2013, C 313, lk 4 ja 5).
-

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlused – Itaalia) – kriminaalasjad Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis'e (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14) ja Giuseppe Proia (C-214/14) süüdistuses

(Liidetud kohtuasjad C-210/14–C 214/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/03)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Süüdistatavad põhikohtuasjades

Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14) ja Giuseppe Proia (C-214/14)

Resolutsioon

1. ERTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmänge reguleerivad riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjades, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele, et korraldada süsteem ümber lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel.
2. ERTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline piirav riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjades, millega hasartmängu korraldamise tegevusloa omanikku kohustatakse juhul, kui ta lõpetab tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse, andma tasuta üle tema omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara, kui see piirang läheb kaugemale asjaomase õigusnormiga tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalikust; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 29, 1.9.2014.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Domenico Rosa süüdistuses

(Kohtuasi C-433/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/04)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Süüdistatav põhikohtuasjas

Domenico Rosa

Resolutsioon

1. ERTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmänge reguleerivad riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele, et korraldada süsteem ümber lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel.
2. ERTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline piirav riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega hasartmängu korraldamise tegevusloa omanikku kohustatakse juhul, kui ta lõpetab tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõtu tegevuse, andma tasuta üle tema omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara, kui see piirang läheb kaugemale asjaomase õigusnormiga tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalikust; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Raffaele Mignone süüdistuses

(Kohtuasi C-434/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hankemenetlus — Vanade tegevuslubadega võrreldes lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Raffaele Mignone

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmängu käsitlevad siseriiklikud õigusnormid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele seetõttu, et süsteem tegevuslubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel ümber korraldada.
2. ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi niisugune piirav õigusnorm, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis näeb tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse lõpetamise korral ette tegevusloa omaniku kohustuse anda tema omandis olev mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluv materiaalne ja immateriaalne vara tasuta kasutada, juhul kui piirang läheb kaugemale sellest, mis on vajalik vaidlusaluse sätteaga tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks – seda asjaolu tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Mauro Barletta süüdistuses

(Kohtuasi C-435/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ELTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hankemenetlus — Vanade tegevuslubadega võrreldes lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Mauro Barletta

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmängu käsitlevad siseriiklikud õigusnormid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele seetõttu, et süsteem tegevuslubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel ümber korraldada.

2. ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi niisugune piirav õigusnorm, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis näeb tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse lõpetamise korral ette tegevusloa omaniku kohustuse anda tema omandis olev mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluv materiaalne ja immateriaalne vara tasuta kasutada, juhul kui piirang läheb kaugemale sellest, mis on vajalik vaidlusaluse sättega tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks – seda asjaolu tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Davide Cazzorla süüdistuses

(Kohtuasi C-436/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ELTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/07)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Süüdistatav põhikohtuasjas

Davide Cazzorla

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmänge reguleerivad riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele, et korraldada süsteem ümber lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel.
2. ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline piirav riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega hasartmängu korraldamise tegevusloa omanikku kohustatakse juhul, kui ta lõpetab tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse, andma tasuta üle tema omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara, kui see piirang läheb kaugemale asjaomase õigusnormiga tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalikust; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Nicola Seminario süüdistuses

(Kohtuasi C-437/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hankemenetlus — Vanade tegevuslubadega võrreldes lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/08)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Nicola Seminario

Resolutsioon

1. ERTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmängu käsitlevad siseriiklikud õigusnormid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele seetõttu, et süsteem tegevuslubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel ümber korraldada.
2. ERTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi niisugune piirav õigusnorm, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis näeb tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse lõpetamise korral ette tegevusloa omaniku kohustuse anda tema omandis olev mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluv materiaalne ja immateriaalne vara tasuta kasutada, juhul kui piirang läheb kaugemale sellest, mis on vajalik vaidlusaluse sättege tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks – seda asjaolu tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Lorenzo Carlucci süüdistuses

(Kohtuasi C-462/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ERTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Süüdistatav põhikohtuasjas

Lorenzo Carlucci

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmänge reguleerivad riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele, et korraldada süsteem ümber lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel.
2. ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline piirav riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega hasartmängu korraldamise tegevusloa omanikku kohustatakse juhul, kui ta lõpetab tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse, andma tasuta üle tema omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara, kui see piirang läheb kaugemale asjaomase õigusnormiga tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalikust; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bergamo eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Chiara Baldo süüdistuses

(Kohtuasi C-467/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ELTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hankemenetlus — Vanade tegevuslubadega võrreldes lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/10)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bergamo

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Chiara Baldo

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmängu käsitlevad siseriiklikud õigusnormid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele seetõttu, et süsteem tegevuslubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel ümber korraldada.

2. ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi niisugune piirav õigusnorm, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis näeb tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse lõpetamise korral ette tegevusloa omaniku kohustuse anda tema omandis olev mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluv materiaalne ja immateriaalne vara tasuta kasutada, juhul kui piirang läheb kaugemale sellest, mis on vajalik vaidlusaluse sättega tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks – seda asjaolu tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Salerno eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Cristiano Pontillo süüdistuses

(Kohtuasi C-474/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ELTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Salerno

Süüdistatav põhikohtuasjas

Cristiano Pontillo

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmänge reguleerivad riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele, et korraldada süsteem ümber lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel.
2. ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline piirav riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega hasartmängu korraldamise tegevusloa omanikku kohustatakse juhul, kui ta lõpetab tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse, andma tasuta üle tema omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara, kui see piirang läheb kaugemale asjaomase õigusnormiga tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalikust; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 462, 22.12.2014.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento eelotsusetaotlus – Itaalia) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini versus Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

(Kohtuasi C-495/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Direktiiv 89/665/EMÜ — Riigihanked — Siseriiklik õigus — Riigihangetega seotud asjades halduskohtusse pöördumisel ette nähtud lõivud — Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile — Hoiatavad lõivud — Haldusaktide kohtulik kontroll — Tõhususe ja võrdvärsuse põhimõtted)

(2016/C 270/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Vastustajad: Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Resolutsioon

Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ) artiklit 1 ning võrdvärsuse ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt nõutakse riigihangetega seotud asjades halduskohtusse kaebuse esitamisel niisuguste kohtulõivude nagu põhikohtuasjas kõne all oleva üldise riigilõivu maksmist.

⁽¹⁾ ELT C 26, 26.1.2015.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Bergamo eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasjad Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan’i, Giuseppe Carissimi ja Sahabou Songne’i süüdistuses

(Kohtuasi C-534/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ELTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bergamo

Süüdistatavad põhikohtuasjades

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmänge reguleerivad riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjades, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele, et korraldada süsteem ümber lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel.
2. ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline piirav riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjades, millega hasartmängu korraldamise tegevusloa omanikku kohustatakse juhul, kui ta lõpetab tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse, andma tasuta üle tema omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara, kui see piirang läheb kaugemale asjaomase õigusnormiga tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalikust; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 34, 2.2.2015.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus – (Tribunale di Bari eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Vito Santoro süüdistuses

(Kohtuasi C-65/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ELTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Siseriiklikud õigusnormid — Tegevuslubade süsteemi ümberkorraldamine lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel — Uus hange — Varasematest tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevusload — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Süüdistatav põhikohtuasjas

Vito Santoro

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 56 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised hasartmänge reguleerivad riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette uue hanke korraldamise varem väljastatud tegevuslubadest lühema kehtivusajaga tegevuslubadele, et korraldada süsteem ümber lubade kehtivuse lõpptähtaegade ühtlustamise teel.

2. ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline piirav riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega hasartmängu korraldamise tegevusloa omanikku kohustatakse juhul, kui ta lõpetab tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse, andma tasuta üle tema omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara, kui see piirang läheb kaugemale asjaomase õigusnormiga tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalikust; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 138, 27.4.2015.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Frosinone eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Antonio Paolo Conti süüdistuses

(Kohtuasi C-504/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ELTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Euroopa Kohtu otsus, millega tunnistati liidu õigusega vastuolus olevaks liikmesriigi õigusnormid, mis käsitlevad kihlveopanuste vastuvõtmise tegevusluba — Süsteemi ümberkorraldamine uue hanke abil — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluva materiaalse ja immateriaalse vara tasuta kasutada andmine — Piirang — Ülekaalukas üldine huvi — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/15)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Frosinone

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Antonio Paolo Conti

Resolutsioon

ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi niisugune piirav õigusnorm, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis näeb tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse lõpetamise korral ette tegevusloa omaniku kohustuse anda tema omandis olev mängude korraldamise ja panuste vastuvõtmise võrgustikku kuuluv materiaalne ja immateriaalne vara tasuta kasutada, juhul kui piirang läheb kaugemale sellest, mis on vajalik vaidlusaluse sätte tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks – seda asjaolu tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 406, 7.12.2015.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2016. aasta määrus (Tribunale di Frosinone eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Paola Tonachella süüdistuses

(Kohtuasi C-8/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Identsed eelotsuse küsimused — ELTL artiklid 49 ja 56 — Asutamisvabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Euroopa Kohtu otsus, millega tunnistati liidu õigusega kokkusobimatuks riigisiseseid õigusnormid, mis reguleerivad panuste kogumise tegevuslubasid — Süsteemi ümberkorraldamine uue hanke abil — Omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara tasuta üleandmine — Piirang — Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused — Proportsionaalsus)

(2016/C 270/16)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Frosinone

Süüdistatav põhikohtuasjas

Paola Tonachella

Resolutsioon

ELTL artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline piirav riigisisene õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega hasartmängu korraldamise tegevusloa omanikku kohustatakse juhul, kui ta lõpetab tegevusloa kehtivusaja lõppemise tõttu tegevuse, andma tasuta üle tema omandis oleva ning mängude korraldamise ja panuste kogumise võrgustiku moodustava materiaalse ja immateriaalse vara, kui see piirang läheb kaugemale asjaomase õigusnormiga tegelikult taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalikust; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 90, 7.3.2016.

The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd 4. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühheksas koda) 26. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-581/13: Royal County of Berkshire Polo Club versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi C-278/15 P)

(2016/C 270/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (esindaja: solicitor J. Maitland-Walker)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Euroopa Kohtu (kuues koda) 14. jaanuari 2016. aasta määrusega otsustati jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

**Best-Lock (Europe) Ltd'i 17. augustil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
16. juuni 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-395/14: Best-Lock (Europe) versus EUIPO**

(Kohtuasi C-451/15 P)

(2016/C 270/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled:

Apellant: Best-Lock (Europe) Ltd (esindaja: *rechtsanwalt* J. Becker)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (kuues koda) otsustas 14. aprilli 2016. aasta määrusega, et apellatsioonkaebus ei ole vastuvõetav.

**Best-Lock (Europe) Ltd'i 17. augustil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
16. juuni 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-396/14: Best-Lock (Europe) versus EUIPO**

(Kohtuasi C-452/15 P)

(2016/C 270/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled:

Apellant: Best-Lock (Europe) Ltd (esindaja: advokaat J. Becker)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (kuues koda) otsustas 14. aprilli 2016. aasta määrusega, et apellatsioonkaebus ei ole vastuvõetav.

**Nanu-Nana Joachim Hoopp GmbH & Co. KG 7. septembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kaheksas koda) 9. juuli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-89/11: Nanu-Nana Joachim
Hoopp versus EUIPO**

(Kohtuasi C-479/15 P)

(2016/C 270/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Nanu-Nana Joachim Hoopp GmbH & Co. KG (esindajad: *Rechtsanwalt* A. Nordemann, *Rechtsanwalt* M. C. Maier)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (kuues koda) otsustas 14. aprilli 2016. aasta määrusega, et apellatsioonkaebus ei ole vastuvõetav.

KS Sports IPCo GmbH, BH Stores BV õigusjärglase 10. septembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 2. juuli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-657/13: KS Sports versus EUIPO

(Kohtuasi C-480/15 P)

(2016/C 270/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled:

Apellant: KS Sports IPCo GmbH, BH Stores BV õigusjärglane (esindajad: *Rechtsanwalt* T. Dolde, *solicitor* M. Hawkins, *Rechtsanwalt* P. Homann)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohtu (kuues koda) 14. aprilli 2016. aasta määrusega otsustati jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatus tõttu läbi vaatamata.

Monster Energy Company 10. novembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 9. septembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-633/14: Monster Energy versus EUIPO

(Kohtuasi C-602/15 P)

(2016/C 270/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Monster Energy Company (esindaja: *solicitor* P. Brownlow)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustas 4. mai 2016. aasta määrusega, et apellatsioonkaebus ei ole vastuvõetav.

Monster Energy Company 10. novembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 9. septembril 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-666/14: Monster Energy versus EUIPO

(Kohtuasi C-603/15 P)

(2016/C 270/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Monster Energy Company (esindaja: *solicitor* P. Brownlow)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tunnistas 4. mai 2016. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

August Storck KG 30. novembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 25. septembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-366/14: August Storck versus EUIPO

(Kohtuasi C-636/15 P)

(2016/C 270/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: August Storck KG (esindaja: Rechtsanwalt N. Gregor)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (üheksas koda) otsustas 11. mai 2016. aasta määrusega, et apellatsioonkaebus ei ole vastuvõetav.

Matratzen Concord GmbH 21. jaanuaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 19. novembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-526/14: Matratzen Concord GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-35/16 P)

(2016/C 270/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Matratzen Concord GmbH (esindaja: advokaat I. Selting)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Mariano Barranco Rodriguez, Pablo Barranco Schnitzler

Apellandi nõuded

Euroopa Liidu Kohus (kuues koda) jättis 28. aprilli 2016. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et apellant kannab ise oma kulud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakkia) 11. veebruaril 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s. versus Úrad pre verejné obstarávanie

(Kohtuasi C-76/16)

(2016/C 270/26)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s.

Vastustaja: Úrad pre verejné obstarávanie

Menetluses osales: Slovenský futbalový zväz

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi ametiasutus, kui ta tuvastab, et hankes maksumusega hinnanguliselt kolm miljonit eurot osalev pakkuja ei vasta majandusliku ja finantsseisundi valikukriteeriumile, kuigi pakkuja esitatud vandega kinnitud avaldus ja talle adresseeritud tema panga öiend tõendavad, et ta saab välja võtta rahasummasid määramata otstarbel pangalaenuna limiidini, mille summa ületab hanke maksumust, toimib kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ⁽¹⁾ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artikli 47 ja eelkõige selle lõike 1 punkti a ja lõike 4 eesmärgiga?
2. Kas niisuguse panga toimimisviis liikmesriigi pangateenusteturul, kes seab võetud siduvas laenuandmiskohustuses taotletud rahasummade käsutusse andmise tingimuseks, et on täidetud laenuandmistingimused, mida ei ole riigihankelepingu sõlmimise menetluse ajal laenulepingus täpsemalt kindlaks määratud, on direktiivi 2004/18 artikli 47 lõike 5 tähenduses mõjuv põhjus, mille tõttu pakkuja ei saa esitada hankija nõutud dokumente, kuigi see pakkuja saab tõendada oma majanduslikku ja finantsseisundit vandega kinnitatud avaldusega, mis tõendab, et tema ja panga vaheline laenusuhe on piisav?
3. Kas võib asuda seisukohale, et liikmesriigi kohtul esineb objektiivne takistus, mille tõttu ta ei saa järgida Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 esimest ja teist lõiku koostöös nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta artikli 1 lõikega 1 ja artikli 2 lõigetega 3, 6, 7 ja 8, kui tal tuleb teha otsus riigihangete haldusametuse otsusega edutuks tunnistatud pakkuja kaebuse kohta, samas kui edukas pakkuja on eri hankelepingute täitmise peaaegu lõpule viinud?

⁽¹⁾ ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132.

**Hewlett Packard Development Company LP 17. veebruaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kuues koda) 3. detsember 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-628/14: Hewlett Packard
Development Company versus EUIPO**

(Kohtuasi C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled:

Apellant: Hewlett Packard Development Company LP (esindajad: *Rechtsanwalt* T. Raab, *Rechtsanwalt* H. Lauf)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohtu (kümnnes koda) 26. mai 2016. aasta määrusega otsustati jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamata tõttu läbi vaatamata.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – N Luxembourg 1
versus Skatteministeriet**

(Kohtuasi C-115/16)

(2016/C 270/28)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: N Luxembourg 1

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/49/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 1 koostoimes artikli 1 lõikega 4 tuleb tõlgendada nii, et direktiivi artikli 3 kohaldamisalasse kuuluv liikmesriigi residendist äriühing, mis saab sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas intresse teises liikmesriigis asuvalt tütarettevõtjalt, on nende intresside „tegelik tulusaaja” kõnealuse direktiivi tähenduses?
 - 1.1. Kas mõistet „tegelik tulusaaja”, mida kasutatakse direktiivi 2003/49/EÜ artikli 1 lõikes 1 koostoimes artikli 1 lõikega 4 tuleb tõlgendada kooskõlas OECD 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingu artiklis 11 sisalduva vastava mõistega?
 - 1.2. Kui küsimusele 1.1 tuleb vastata jaatavalt, siis kas seda mõistet tuleks tõlgendada üksnes 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingu artikli 11 kommentaaride valguses (punkt 8) või võib tõlgendamisse kaasata hilisemad kommentaarid, sealhulgas 2003. aastal sihtäriühingute kohta tehtud täiendused (punkt 8.1, nüüd punkt 10.1) ja 2014. aastal lepinguliste või seadusest tulenevate kohustuste kohta tehtud täiendused (punkt 10.2)?
 - 1.3. Kui tõlgendamisse võib kaasata 2003. aasta kommentaarid, siis kas äriühingu käsitamata jätmise „tegeliku tulusaajana” direktiivi 2003/49/EÜ tähenduses eeldab rahaliste vahendite tegelikku suunamist isikutele, keda intressimaksja asukohariigis peetakse kõnealuste intresside „tegelikuks tulusaajaks”, ja kas sel juhul kohaldatakse lisatingimust, et vahendite tegelik edasikandmine peab toimuma intressimakse tähtpäevale lähedasel ajal ja/või intressi maksmisena?
 - 1.3.1. Millist tähtsust omab sellega seoses see, kas omakapitali kasutatakse laenu andmiseks, kas kõnealust intressi kirjendatakse laenu põhisummalt (kogunenud intressina), kas intressisaaja on seejärel teinud kontsernisese ülekande oma sama riigi residendist emaettevõtjale, et korrigeerida maksustamise eesmärgil kasumit vastavalt kõnealuses riigis kohaldatavatele eeskirjadele, kas kõnealune intress konverteeritakse seejärel laenuvõtja äriühingu omakapitaliks, kas intressisaajal on olnud lepinguline või seadusest tulenev kohustus kanda intress edasi teisele isikule ning kas enamik isikuid, keda intressimaksja asukohariigis peetakse intresside tegelikeks tulusaajateks, on teiste liikmesriikide või teiste Taaniga topeltmaksustamise vältimise lepingu sõlminud riikide residendid, nii et vastavalt Taani maksuõigusnormidele ei oleks olnud maksu kinnipidamiseks alus, kui need isikud oleksid olnud laenuandjad ja saanud seega otseselt intressi?
 - 1.4. Millist tähtsust omab selle väljaselgitamisel, kas intressisaajat tuleb pidada „tegelikuks tulusaajaks” direktiivi tähenduses, eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt pärast kohtuasja faktiliste asjaolude hindamist tehtud järeldus, et intressisaajal – kellel ei olnud lepingulist ega seadusest tulenevat kohustust kanda saadud intressid edasi teisele isikule – ei olnud „täielikku” õigust „saada ja kasutada” intresse, nagu on märgitud 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingut käsitlevates 2014. aasta kommentaarides?
2. Kas liikmesriigi tuginemine direktiivi artikli 5 lõikele 1 siseriiklike sätete kohaldamise kohta pettuste või kuritarvituste vältimiseks, või direktiivi artikli 5 lõikele 2 eeldab, et kõnealune liikmesriik on vastu võtnud direktiivi artiklit 5 rakendava siseriikliku erisätte või et riigisisene õigus sisaldab pettusi, kuritarvitusi ja maksudest kõrvalehoidumist käsitlevaid üldsätteid või -põhimõtteid, mida saab tõlgendada vastavalt artiklile 5?

- 2.1. Kui teisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas ettevõtte tulumaksu seaduse § 2 lõike 2 punkti d, mis sätestab, et intressituluga seotud piiratud maksukohustus ei hõlma „intresse, mis on maksust vabastatud [...] vastavalt direktiivile 2003/49 eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta”, võib seega pidada direktiivi artiklis 5 osutatud siseriiklikuks erisätteks?
3. Kas OECD topeltmaksustamise vältimise näidislepingu kohaselt koostatud ja kahe liikmesriigi vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingu säte, mille kohaselt sõltub intresside maksustamine sellest, kas intressisaajat peetakse intresside tegelikuks tulusaajaks, on lepingukohane kuritarvitustevastane säte, mis kuulub direktiivi artikli 5 kohaldamisalasse?
4. Kas tegemist on kuritarvitusega direktiivi 2003/49/EÜ tähenduses, kui intressimaksja asukohaliikmesriigis on intresside puhul lubatud teha mahaarvamisi, samal ajal kui intressisaaja asukohaliikmesriigis ei pea intressidelt maksu maksma?
5. Kas liikmesriik, kes ei soovi tunnistada, et teises liikmesriigis asuv äriühing on intresside tegelik tulusaaja, ja väidab, et teises liikmesriigis asuv äriühing on nn fiktiivne sihtäriühing, on kohustatud vastavalt direktiivile 2003/49/EÜ või EÜ artiklile 10 täpsustama, keda ta sellisel juhul peab tegelikuks tulusaajaks?
6. Kui liikmesriigi residentist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 2003/49/EÜ kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residentist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud intressidelt kinnipeetava maksu tasumisest ja kui teise liikmesriigi emaettevõtjal on selles liikmesriigis kõnealuste intresside puhul piiratud maksukohustus, siis kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 on vastuolus sätted, mille alusel nõuab teine liikmesriik maksu kinnipidamise eest vastutavalt äriühingult (tütarettevõtjalt) kinnipeetava maksu tasumata jätmise korral viivise maksmist kõrgema määra alusel kui see, mida selles liikmesriigis kohaldatakse sama liikmesriigi residentist äriühingu vastu esitatud ettevõtte tulumaksu nõuete (sh intressitulu) suhtes?
7. Kui liikmesriigi residentist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 2003/49/EÜ kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residentist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud intressidelt kinnipeetava maksu tasumisest ja kui teise liikmesriigi emaettevõtjal on selles liikmesriigis kõnealuste intresside puhul piiratud maksukohustus, siis kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 (teise võimalusena EÜ artikliga 56) ning käsitletuna kas eraldi või koos on vastuolus sätted, mille alusel:
- a) teine liikmesriik nõuab intressimaksjalt intressidelt maksu kinnipidamist ja paneb sellele isikule kohustuse tasuda ametiasutustele kinnipidamata maksu, juhul kui teise liikmesriigi residentist intressisaajal ei ole sellist maksu kinnipidamise kohustust;
- b) teises liikmesriigis asuv emaettevõtja ei oleks kohustatud tegema esimesel kahel eelarveaastal ettevõtte tulumaksu ettemakseid, vaid peaks hakkama ettevõtte tulumaksu maksma maksu kinnipidamise tähtpäevast palju hiljem?

⁽¹⁾ Nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT L 157, 26.6.2003, lk 49; ELT eriväljaanne 09/01, lk 380).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – Skatteministeriet
versus T Danmark**

(Kohtuasi C-116/16)

(2016/C 270/29)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Skatteministeriet

Vastustaja: T Danmark

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi tuginemine direktiivi⁽¹⁾ artikli 1 lõikele 2 siseriiklike sätete kohaldamise kohta pettuste või kuritarvituste vältimiseks eeldab, et kõnealune liikmesriik on vastu võtnud direktiivi artikli 1 lõiget 2 rakendava siseriikliku erisätte või et riigisisene õigus sisaldab pettusi, kuritarvitusi ja maksudest kõrvalehoidumist käsitlevaid üldsätteid või -põhimõtteid, mida saab tõlgendada vastavalt artikli 1 lõikele 2?
 - 1.1 Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ettevõtte tulumaksu seaduse § 2 esimese lõigu punkti c, mis sätestab, et „eeltingimuseks on dividendide maksustamisest loobumine [...] vastavalt direktiivile 90/435/EMÜ eri liikmesriikide ematettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta”, võib seega pidada direktiivi artikli 1 lõikes 2 osutatud siseriiklikuks erisätteks?
2. Kas OECD topeltmaksustamise vältimise näidislepingu kohaselt koostatud ja kahe liikmesriigi vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingu säte, mille kohaselt sõltub jaotatud dividendide maksustamine sellest, kas dividendisaajat peetakse dividendide tegelikuks tulusaajaks, on lepingukohane kuritarvitustevastane säte, mis kuulub direktiivi artikli 1 lõike 2 kohaldamisalasse?
3. Kui Euroopa Kohus peaks vastama teisele küsimusele jaatavalt, siis kas mõiste „tegelik tulusaaja” sisu kindlaksmääramine kuulub liikmesriigi kohtute pädevusse või tuleks seda mõistet direktiivi 90/435/EMÜ kohaldamisel tõlgendada nii, et sellel mõistel on liidu õiguses kindel sisu, mida tuleb kontrollida Euroopa Kohtul?
4. Kui Euroopa Kohus peaks vastama teisele küsimusele jaatavalt ja kolmandale küsimusele, et mõiste „tegelik tulusaaja” sisu kindlaksmääramine ei kuulu liikmesriigi kohtute pädevusse, siis kas seda mõistet tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi residendist äriühing, kes saab sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas dividende teises liikmesriigis asuvalt tütarettevõtjalt, on nende dividendide „tegelik tulusaaja”, kuna seda mõistet tuleb tõlgendada liidu õiguse kohaselt?
 - a) Kas mõistet „tegelik tulusaaja” tuleb tõlgendada kooskõlas direktiivi 2003/49/EÜ (edaspidi „intressimaksete ja litsentsitasude direktiiv”) artikli 1 lõikes 1 koostoimes artikli 1 lõikega 4 sisalduva vastava mõistega?
 - b) Kas seda mõistet tuleks tõlgendada üksnes OECD 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingu artikli 10 kommentaaride valguses (punkt 12) või võib tõlgendamisse kaasata hilisemad kommentaarid, sealhulgas 2003. aastal sihtäriühingute kohta tehtud täiendused ja 2014. aastal lepinguliste või seadusest tulenevate kohustuste kohta tehtud täiendused?

- c) Millist tähtsust omab selle väljaselgitamisel, kas dividendisaajat tuleb pidada „tegelikuks tulusaajaks” see, kas dividendisaajal on olnud lepinguline või seadusest tulenev kohustus kanda dividendid edasi teisele isikule?
- d) Millist tähtsust omab selle väljaselgitamisel, kas dividendisaajat tuleb pidada „tegelikuks tulusaajaks” eelotsuse-
taotluse esitanud kohtu poolt pärast kohtuasja faktiliste asjaolude hindamist tehtud järeldus, et dividendisaajal –
kellel ei olnud lepingulist ega seadusest tulenevat kohustust kanda saadud dividendid edasi teisele isikule – ei olnud
„täielikku” õigust „saada ja kasutada” dividende, nagu on märgitud 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise
näidislepingut käsitlevates 2014. aasta kommentaarides?
5. Juhul kui pettuste või kuritarvituste vältimiseks vajalike siseriiklike sätete olemasolu korral (vt direktiivi 90/435/EMÜ
artikli 1 lõige 2) eeldatakse, et liikmesriigi residendist äriühing (A) on maksnud teise liikmesriigis asuvale
emaettevõtjale (B) dividende ja need on kantud edasi selle äriühingu emaettevõtjale (C), kes ei ole ELi/EMP resident ja
kes on omakorda maksnud vahendid oma emaettevõtjale (D), kes ei ole samuti ELi/EMP resident, et esimesena
nimetatud riik ja riik, mille resident on C, ei ole sõlminud topeltmaksustamise vältimise lepingut, et esimesena
nimetatud riik ja riik, mille resident on D, on sõlminud topeltmaksustamise vältimise lepingu, ja et esimesena
nimetatud riigil ei oleks seetõttu oma õigusaktide kohaselt olnud õigus nõuda äriühingult A äriühingule D makstud
dividendidelt maksu kinnipidamist, kui D oleks olnud A otsene omanik, siis kas direktiivi kohaselt on tegemist
kuritarvitamisega, nii et B ei saa selle kohaselt maksusoodustust?
6. Kui liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 90/435/EMÜ artikli 1 lõike 2 kohaselt
vabastatud teise liikmesriigi residendist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud dividendidelt kinnipeetava maksu
tasumisest, siis kas ELTL artikliga 49 koostoimes ELTL artikliga 54 on vastuolus sätted, mille alusel viimati nimetatud
liikmesriik maksustab teise liikmesriigi residendist emaettevõtja saadud dividende, kui kõnealune liikmesriik on
vabastanud muidu sarnases olukorras residendist emaettevõtjad sellistelt dividendidelt maksu tasumisest?
7. Kui liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 90/435/EMÜ artikli 1 lõike 2 kohaselt
vabastatud teise liikmesriigi residendist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud dividendidelt kinnipeetava maksu
tasumisest ja kui viimati nimetatud liikmesriigi emaettevõtjal on selles liikmesriigis kõnealuste dividendide puhul
piiratud maksukohustus, siis kas ELTL artikliga 49 koostoimes ELTL artikliga 54 on vastuolus sätted, mille alusel viimati
nimetatud liikmesriik nõuab maksu kinnipidamise eest vastutavalt äriühingult (tütarettevõtjalt) kinnipeetava maksu
tasumata jätmise korral viivise maksmist kõrgema määra alusel kui see, mida selles liikmesriigis kohaldatakse sama
liikmesriigi residendist äriühingu vastu esitatud ettevõtte tulumaksu nõuete suhtes?
8. Kui Euroopa Kohus peaks vastama teisele küsimusele jaatavalt ja kolmandale küsimusele, et mõiste „tegelik tulusaaja”
sisu kindlaksmääramine ei kuulu liikmesriigi kohtute pädevusse, ja kui liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) ei
ole selle alusel direktiivi 90/435/EMÜ kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residendist äriühingult (tütarettevõtjalt)
saadud dividendidelt kinnipeetava maksu tasumisest, siis kas viimati nimetatud liikmesriik on vastavalt direktiivile 90/
435/EMÜ või ELi lepingu artikli 4 lõikele 3 kohustatud teatama, keda ta peab sel juhul tegelikult tulusaajaks?
9. Kui liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 90/435/EMÜ kohaselt vabastatud teise
liikmesriigi residendist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud dividendidelt kinnipeetava maksu tasumisest, siis kas ELTL
artikliga 49 koostoimes ELTL artikliga 54 (teise võimalusena ELTL artikliga 63) ning käsitletuna kas eraldi või koos on
vastuolus sätted, mille alusel:
- a) viimati nimetatud liikmesriik nõuab tütarettevõtjalt dividendidelt maksu kinnipidamist ja paneb sellele isikule
kohustuse tasuda ametiasutustele kinnipidamata maksu, juhul kui liikmesriigi residendist emaettevõtjal ei ole sellist
maksu kinnipidamise kohustust;

b) viimati nimetatud liikmesriik arvestab kinnipidamata maksult viivist?

Euroopa Kohtul palutakse vastata kuuendale ja seitsmendale küsimusele koos üheksanda küsimusega.

10. Kas juhul kui:

- 1) liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) vastab direktiivis 90/435/EMÜ sätestatud nõudele omada (2011. aastal) vähemalt 10 %st osalust teise liikmesriigi residendist äriühingu (tütarettevõtja) aktsiakapitalis;
- 2) emaettevõtja ei ole tegelikult direktiivi 90/435/EMÜ artikli 1 lõike 2 kohaselt vabastatud tütarettevõtja jaotatud dividendidelt kinnipeetava maksu tasumisest;
- 3) kõnealuste dividendide tegelikuks tulusaajaks (tegelikeks tulusaajateks) peetakse emaettevõtja (otsesest või kaudset) aktsionäri ((otseseid või kaudseid) aktsionäre), kes ei ole ELi/EMP riigi resident (residendid);
- 4) nimetatud (otsene või kaudne) aktsionär ((otsesed või kaudsed) aktsionärid) ei vasta samuti eespool nimetatud kapitalinõudele;

on ELTL artikliga 63 vastuolus sätted, mille alusel liikmesriik, kus tütarettevõtja asub, maksustab kõnealuseid dividende, kui kõnealune liikmesriik on selliste dividendide puhul maksust vabastanud residendist äriühingud, kes vastavad direktiivis 90/435/EMÜ sätestatud kapitalinõudele, st omavad 2011. aastal vähemalt 10 %st osalust dividendide jaotava äriühingu aktsiakapitalis?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiiv 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (EÜT L 225, lk 6; ELT eriväljaanne 09/01, lk 147).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – Skatteministeriet
versus Y Denmark Aps**

(Kohtuasi C-117/16)

(2016/C 270/30)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Skatteministeriet

Vastustaja: Y Denmark Aps

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi tuginemine direktiivi⁽¹⁾ artikli 1 lõikele 2 siseriiklike sätete kohaldamise kohta pettuste või kuritarvituste vältimiseks eeldab, et kõnealune liikmesriik on vastu võtnud direktiivi artikli 1 lõiget 2 rakendava siseriikliku erisätte või et riigisisene õigus sisaldab pettusi ja kuritarvitusi käsitlevaid üldsätteid või -põhimõtteid, mida saab tõlgendada vastavalt artikli 1 lõikele 2?

1.1 Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ettevõtte tulumaksu seaduse § 2 lõike 1 punkti c, mis sätestab, et „eeltingimuseks on dividendide maksustamisest loobumine [...] vastavalt direktiivile 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta”, võib seega pidada direktiivi artikli 1 lõikes 2 osutatud siseriiklikuks erisätteks?

2. Kas OECD topeltmaksustamise vältimise näidislepingu kohaselt koostatud ja kahe liikmesriigi vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingu säte, mille kohaselt sõltub jaotatud dividendide maksustamine sellest, kas dividendisaajat peetakse dividendide tegelikuks tulusaajaks, on lepingukohane kuritarvitustevastane säte, mis kuulub direktiivi artikli 1 lõike 2 kohaldamisalasse?
 - 2.1. Juhul kui sellele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas mõistet „leping” direktiivi artikli 1 lõikes 2 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaselt võib liikmesriik tugineda oma riigisisese õiguse alusel maksumaksja kahjuks topeltmaksustamise vältimise lepingule?
3. Kui Euroopa Kohus peaks vastama teisele küsimusele jaatavalt, siis kas mõiste „tegelik tulusaaja” sisu kindlaksmääramine kuulub liikmesriigi kohtute pädevusse või tuleks seda mõistet direktiivi 90/435/EMÜ kohaldamisel tõlgendada nii, et sellel Euroopa Kohtule eelotsuse tegemiseks esitatud mõistel on liidu õiguses kindel sisu?
4. Kui Euroopa Kohus peaks vastama teisele küsimusele jaatavalt ja kolmandale küsimusele, et mõiste „tegelik tulusaaja” sisu kindlaksmääramine ei kuulu liikmesriigi kohtute pädevusse, siis kas seda mõistet tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi residentist äriühing, kes saab sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas dividende teises liikmesriigis asuvalt tütarettevõtjalt, on nende dividendide „tegelik tulusaaja”, kuna seda mõistet tuleb tõlgendada liidu õiguse kohaselt?
 - a) Kas mõistet „tegelik tulusaaja” tuleb tõlgendada kooskõlas direktiivi 2003/49/EÜ (edaspidi „intressimaksete ja litsentsitasude direktiiv”) artikli 1 lõikes 1 koostoimes artikli 1 lõikega 4 sisalduva vastava mõistega?
 - b) Kas seda mõistet tuleks tõlgendada üksnes OECD 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingu artikli 10 kommentaaride valguses (punkt 12) või võib tõlgendamisse kaasata hilisemad kommentaarid, sealhulgas 2003. aastal sihtäriühingute kohta tehtud täiendused ja 2014. aastal lepinguliste või seadusest tulenevate kohustuste kohta tehtud täiendused?
 - c) Millist tähtsust omab selle väljaselgitamisel, kas dividendisaajat tuleb pidada „tegelikuks tulusaajaks” see, kas dividendisaajal on olnud lepinguline või seadusest tulenev kohustus kanda dividendid edasi teisele isikule?
 - d) Millist tähtsust omab selle väljaselgitamisel, kas dividendisaajat tuleb pidada „tegelikuks tulusaajaks” eelotsuse-taotluse esitanud kohtu poolt pärast kohtuasja faktiliste asjaolude hindamist tehtud järeldus, et dividendisaajal – kellel ei olnud lepingulist ega seadusest tulenevat kohustust kanda saadud dividendid edasi teisele isikule – ei olnud „täielikku” õigust „saada ja kasutada” dividende, nagu on märgitud 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingut käsitlevates 2014. aasta kommentaarides?
5. Juhul kui pettuste või kuritarvituste vältimiseks vajalike siseriiklike sätete olemasolu korral (vt direktiivi 90/435/EMÜ artikli 1 lõige 2) eeldatakse, et liikmesriigi residentist äriühing (A) on maksnud teises liikmesriigis asuvalle emaettevõtjale (B) dividende ja need on kantud edasi selle äriühingu emaettevõtjale (C), kes ei ole ELi/EMP resident ja kes on omakorda maksnud vahendid oma emaettevõtjale (D), kes ei ole samuti ELi/EMP resident, et esimesena nimetatud riik ja riik, mille resident on C, ei ole sõlminud topeltmaksustamise vältimise lepingut, et esimesena nimetatud riik ja riik, mille resident on D, on sõlminud topeltmaksustamise vältimise lepingu, ja et esimesena nimetatud riigil ei oleks seetõttu oma õigusaktide kohaselt olnud õigus nõuda äriühingult A äriühingule D makstud dividendidelt maksu kinnipidamist, kui D oleks olnud A otsene omanik, siis kas direktiivi kohaselt on tegemist kuritarvitamisega, nii et B ei saa selle kohaselt maksusoodustust?
6. Kui liikmesriigi residentist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 90/435/EMÜ artikli 1 lõike 2 kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residentist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud dividendidelt kinnipeetava maksu tasumisest, siis kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 (ja/või EÜ artikliga 56) on vastuolus sätted, mille alusel viimati nimetatud liikmesriik maksustab teise liikmesriigi residentist emaettevõtja saadud dividende, kui kõnealune liikmesriik on vabastanud muidu sarnases olukorras residentist emaettevõtjad sellistelt dividendidelt maksu tasumisest?

7. Kui liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 90/435/EMÜ artikli 1 lõike 2 kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residendist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud dividendidelt kinnipeetava maksu tasumisest ja kui viimati nimetatud liikmesriigi emaettevõtjal on selles liikmesriigis kõnealuste dividendide puhul piiratud maksukohustus, siis kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 (ja/või EÜ artikliga 56) on vastuolus sätted, mille alusel viimati nimetatud liikmesriik nõuab maksu kinnipidamise eest vastutavalt äriühingult (tütarettevõtjalt) kinnipeetava maksu tasumata jätmise korral viivise maksmist kõrgema määra alusel kui see, mida selles liikmesriigis kohaldatakse sama liikmesriigi residendist äriühingu vastu esitatud ettevõtte tulumaksu nõuete suhtes?
8. Kui Euroopa Kohus peaks vastama teisele küsimusele jaatavalt ja kolmandale küsimusele, et mõiste „tegelik tulusaaja” sisu kindlaksmääramine ei kuulu liikmesriigi kohtute pädevusse, ja kui liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) ei ole selle alusel direktiivi 90/435/EMÜ kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residendist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud dividendidelt kinnipeetava maksu tasumisest, siis kas viimati nimetatud liikmesriik on vastavalt direktiivile 90/435/EMÜ või EÜ artiklile 10 kohustatud teatama, keda ta sellisel juhul peab tegelikult tulusaajaks?
9. Kui liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 90/435/EMÜ kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residendist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud dividendidelt kinnipeetava maksu tasumisest, siis kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 (teise võimalusena EÜ artikliga 56) ning käsitletuna kas eraldi või koos on vastuolus sätted, mille alusel:
- a) viimati nimetatud liikmesriik nõuab tütarettevõtjalt dividendidelt maksu kinnipidamist ja paneb sellele isikule kohustuse tasuda ametiasutustele kinnipidamata maksu, juhul kui liikmesriigi residendist emaettevõtjal ei ole sellist maksu kinnipidamise kohustust;
- b) viimati nimetatud liikmesriik arvestab kinnipidamata maksult viivist?

Euroopa Kohtul palutakse vastata kuuendale ja seitsmendale küsimusele koos üheksanda küsimusega.

10. Kas juhul kui:

- 1) liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) vastab direktiivis 90/435/EMÜ sätestatud nõudele omada (2005. ja 2006. aastal) vähemalt 20 % suurust osalust teise liikmesriigi residendist äriühingu (tütarettevõtja) aktsiakapitalis;
- 2) emaettevõtja ei ole tegelikult direktiivi 90/435/EMÜ artikli 1 lõike 2 kohaselt vabastatud tütarettevõtja jaotatud dividendidelt kinnipeetava maksu tasumisest;
- 3) kõnealuste dividendide tegelikult tulusaajaks (tegeliaks tulusaajateks) peetakse emaettevõtja (otsesest või kaudset) aktsionäri ((otseseid või kaudseid) aktsionäre), kes ei ole ELi/EMP riigi resident (residendid);
- 4) nimetatud (otsene või kaudne) aktsionär ((otsesed või kaudsed) aktsionärid) ei vasta samuti eespool nimetatud kapitalinõudele,

on EÜ artikliga 56 vastuolus sätted, mille alusel liikmesriik, kus tütarettevõtja asub, maksustab kõnealuseid dividende, kui kõnealune liikmesriik on selliste dividendide puhul maksust vabastanud residendist äriühingud, kes vastavad direktiivis 90/435/EMÜ sätestatud kapitalinõudele, st omavad 2005. ja 2006. aastal vähemalt 20 % suurust osalust dividendide jaotava äriühingu aktsiakapitalis (2007. ja 2008. aastal 15 % ja edaspidi 10 %)?

(¹) Nõukogu 23. juuli 1990 aasta direktiiv 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (EÜT L 225, lk 6; ELT eriväljaanne 09/01, lk 147).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud the Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – X Denmark A/
S versus Skatteministeriet**

(Kohtuasi C-118/16)

(2016/C 270/31)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X Denmark A/S

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/49/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 1 koostoimes artikli 1 lõikega 4 tuleb tõlgendada nii, et direktiivi artikli 3 kohaldamisalasse kuuluv liikmesriigi residendist äriühing, mis saab sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas intresse teises liikmesriigis asuvalt tütarettevõtjalt, on nende intresside „tegelik tulusaaja” kõnealuse direktiivi tähenduses?
 - 1.1. Kas mõistet „tegelik tulusaaja”, mida kasutatakse direktiivi 2003/49/EÜ artikli 1 lõikes 1 koostoimes artikli 1 lõikega 4 tuleb tõlgendada kooskõlas OECD 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingu artiklis 11 sisalduva vastava mõistega?
 - 1.2. Kui küsimusele 1.1 tuleb vastata jaatavalt, siis kas seda mõistet tuleks tõlgendada üksnes 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingu artikli 11 kommentaaride valguses (punkt 8) või võib tõlgendamisse kaasata hilisemad kommentaarid, sealhulgas 2003. aastal sihtäriühingute kohta tehtud täiendused (punkt 8.1, nüüd punkt 10.1) ja 2014. aastal lepinguliste või seadusest tulenevate kohustuste kohta tehtud täiendused (punkt 10.2)?
 - 1.3. Kui tõlgendamisse võib kaasata 2003. aasta kommentaarid, siis kas äriühingu käsitamata jätmise „tegeliku tulusaajana” direktiivi 2003/49/EÜ tähenduses eeldab rahaliste vahendite tegelikku suunamist isikutele, keda intressimaksja asukohariigis peetakse kõnealuste intresside „tegelikuks tulusaajaks”, ja kas sel juhul kohaldatakse lisatingimust, et vahendite tegelik edasikandmine peab toimuma intressimakse tähtpäevale lähedasel ajal ja/või intressi maksmisena?
 - 1.3.1. Millist tähtsust omab sellega seoses see, kas omakapitali kasutatakse laenu andmiseks, kas kõnealust intressi kirjendatakse laenu põhisummalt (kogunenud intressina), kas intressisaaja on seejärel teinud kontsernisisesse ülekande oma sama riigi residendist emaettevõtjale, et korrigeerida maksustamise eesmärgil kasumit vastavalt kõnealuses riigis kohaldatavatele eeskirjadele, kas kõnealune intress konverteeritakse seejärel laenuvõtja äriühingu omakapitaliks, kas intressisaajal on olnud lepinguline või seadusest tulenev kohustus kanda intress edasi teisele isikule ning kas enamik isikuid, keda intressimaksja asukohariigis peetakse intresside tegelikeks tulusaajateks, on teiste liikmesriikide või teiste Taaniga topeltmaksustamise vältimise lepingu sõlminud riikide residendid, nii et vastavalt Taani maksuõigusnormidele ei oleks olnud maksu kinnipidamiseks alust, kui need isikud oleksid olnud laenuandjad ja saanud seega otseselt intressi?
 - 1.4. Millist tähtsust omab selle väljaselgitamisel, kas intressisaajat tuleb pidada „tegelikuks tulusaajaks” direktiivi tähenduses, eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt pärast kohtuasja faktiliste asjaolude hindamist tehtud järeldus, et intressisaajal – kellel ei olnud lepingulist ega seadusest tulenevat kohustust kanda saadud intressid edasi teisele isikule – ei olnud „täielikku” õigust „saada ja kasutada” intresse, nagu on märgitud 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingut käsitlevates 2014. aasta kommentaarides?

2. Kas liikmesriigi tuginemine direktiivi artikli 5 lõikele 1 siseriiklike sätete kohaldamise kohta pettuste või kuritarvituste vältimiseks või direktiivi artikli 5 lõikele 2 eeldab, et kõnealune liikmesriik on vastu võtnud direktiivi artiklit 5 rakendava siseriikliku erisätte või et riigisisene õigus sisaldab pettusi, kuritarvitusi ja maksudest kõrvalehoidumist käsitlevaid üldsätteid või -põhimõtteid, mida saab tõlgendada vastavalt artiklile 5?
 - 2.1. Kui teisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas ettevõtte tulumaksu seaduse § 2 lõike 2 punkti d, mis sätestab, et intressituluga seotud piiratud maksukohustus ei hõlma „intresse, mis on maksust vabastatud [...] vastavalt direktiivile 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta”, võib seega pidada direktiivi artiklis 5 osutatud siseriiklikuks erisätteks?
3. Kas OECD topeltmaksustamise vältimise näidislepingu kohaselt koostatud ja kahe liikmesriigi vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingu säte, mille kohaselt sõltub intresside maksustamine sellest, kas intressisaajat peetakse intresside tegelikult tulusaajaks, on lepingukohane kuritarvitustevastane säte, mis kuulub direktiivi artikli 5 kohaldamisalasse?
4. Kas tegemist on kuritarvitusega vms direktiivi 2003/49/EÜ tähenduses, kui intressimaksja asukohaliikmesriigis on intresside puhul lubatud teha mahaarvamisi, samas kui intressisaaja asukohaliikmesriigis ei pea saadud intressidelt maksu maksma?
5. Kas Luksemburgi residendist äriühing, mis on asutatud ja registreeritud Luksemburgi äriühinguõiguse alusel kui „société en commandite par actions” (S.C.A.) ja mida liigitatakse vastavalt Luksemburgi 15. juuni 2004. aasta seadusele, mis käsitleb riskikapitali investeerivaid äriühinguid (SICAR), ka kui „société d’investissement en capital à risque” (SICAR), kuulub direktiivi 2003/49/EÜ kohaldamisalasse?
 - 5.1. Kui viiendale küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas Luksemburgi S.C.A./SICAR saab olla intresside „tegelik tulusaaja” direktiivi 2003/49/EÜ tähenduses, isegi kui intresse maksva äriühingu asukohaliikmesriigis peetakse kõnealust äriühingut siseriikliku õiguse kohaselt maksualaselt läbipaistvaks üksuseks?
 - 5.2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt, mistõttu intresse saavat äriühingut ei peeta kõnealuste intresside „tegelikuks tulusaajaks”, siis kas S.C.A.-d/SICARit saab sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas pidada käesolevas asjas kõne all olevate intresside „tegelikuks tulusaajaks” direktiivi tähenduses?
6. Kas liikmesriik, kes ei soovi tunnistada, et teises liikmesriigis asuv äriühing on intresside tegelik tulusaaja, ja väidab, et teises liikmesriigis asuv äriühing on nn fiktiivne sihtäriühing, on kohustatud vastavalt direktiivile 2003/49/EÜ või EÜ artiklile 10 täpsustama, keda ta sellisel juhul peab tegelikult tulusaajaks?
7. Kui liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 2003/49/EÜ kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residendist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud intressidelt kinnipeetava maksu tasumisest ja kui teise liikmesriigi emaettevõtjal on selles liikmesriigis kõnealuste intresside puhul piiratud maksukohustus, siis kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 on vastuolus sätted, mille alusel nõuab teine liikmesriik maksu kinnipidamise eest vastutavalt äriühingult (tütarettevõtjalt) kinnipeetava maksu tasumata jätmise korral viivise maksmist kõrgema määra alusel kui see, mida selles liikmesriigis kohaldatakse sama liikmesriigi residendist äriühingu vastu esitatud ettevõtte tulumaksu nõuete (sh intressitulu) suhtes?

8. Kui liikmesriigi residentist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 2003/49/EÜ kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residentist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud intressidelt kinnipeetava maksu tasumisest ja kui teise liikmesriigi emaettevõtjal on selles liikmesriigis kõnealuste intresside puhul piiratud maksukohustus, siis kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 (teise võimalusena EÜ artikliga 56) ning käsitletuna kas eraldi või koos on vastuolus sätted, mille alusel:

- a) teine liikmesriik nõuab intressimaksjalt intressidelt maksu kinnipidamist ja paneb sellele isikule kohustuse tasuda ametiasutustele kinnipidamata maksu, juhul kui teise liikmesriigi residentist intressisaajal ei ole sellist maksu kinnipidamise kohustust;
- b) teises liikmesriigis asuv emaettevõtja ei oleks kohustatud tegema esimesel kahel eelarveaastal ettevõtte tulumaksu ettemakseid, vaid peaks hakkama ettevõtte tulumaksu maksma maksu kinnipidamise tähtpäevast palju hiljem?

Euroopa Liidu Kohtul palutakse vastata seitsmendale küsimusele koos kaheksanda küsimusega.

(¹) Nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT L 157, 26.6.2003, lk 49; ELT eriväljaanne 09/01, lk 380).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 25. veebruaril 2016 – C Danmark I versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-119/16)

(2016/C 270/32)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: C Danmark I

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/49/EÜ (¹) artikli 1 lõiget 1 koostoimes artikli 1 lõikega 4 tuleb tõlgendada nii, et direktiivi artikli 3 kohaldamisalasse kuuluv liikmesriigi residentist äriühing, mis saab sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas intresse teises liikmesriigis asuvalt tütarettevõtjalt, on nende intresside „tegelik tulusaaja” kõnealuse direktiivi tähenduses?
 - 1.1. Kas mõistet „tegelik tulusaaja”, mida kasutatakse direktiivi 2003/49/EÜ artikli 1 lõikes 1 koostoimes artikli 1 lõikega 4 tuleb tõlgendada kooskõlas OECD 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingu artiklis 11 sisalduva vastava mõistega?
 - 1.2. Kui küsimusele 1.1 tuleb vastata jaatavalt, siis kas seda mõistet tuleks tõlgendada üksnes 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingu artikli 11 kommentaaride valguses (punkt 8) või võib tõlgendamisse kaasata hilisemad kommentaarid, sealhulgas 2003. aastal sihtäriühingute kohta tehtud täiendused (punkt 8.1, nüüd punkt 10.1) ja 2014. aastal lepinguliste või seadusest tulenevate kohustuste kohta tehtud täiendused (punkt 10.2)?

- 1.3. Kui tõlgendamisse võib kaasata 2003. aasta kommentaarid, siis kas äriühingu käsitamata jätmise „tegeliku tulusaajana” direktiivi 2003/49/EÜ tähenduses eeldab rahaliste vahendite tegelikku suunamist isikutele, keda intressimaksja asukohariigis peetakse kõnealuste intresside „tegelikuks tulusaajaks”, ja kas sel juhul kohaldatakse lisatingimust, et vahendite tegelik edasikandmine peab toimuma intressimakse tähtpäevale lähedasel ajal ja/või intressi maksmisena?
- 1.3.1. Millist tähtsust omab sellega seoses see, kas omakapitali kasutatakse laenu andmiseks, kas kõnealust intressi kirjendatakse laenu põhisummalt (kogunenud intressina), kas intressisaaja on seejärel teinud kontsernisese ülekanne oma sama riigi residendist emaettevõtjale, et korrigeerida maksustamise eesmärgil kasumit vastavalt kõnealuses riigis kohaldatavatele eeskirjadele, kas kõnealune intress konverteeritakse seejärel laenuvõtja äriühingu omakapitaliks, kas intressisaajal on olnud lepinguline või seadusest tulenev kohustus kanda intress edasi teisele isikule ning kas enamik isikuid, keda intressimaksja asukohariigis peetakse intresside tegelikeks tulusaajateks, on teiste liikmesriikide või teiste Taaniga topeltmaksustamise vältimise lepingu sõlminud riikide residendid, nii et vastavalt Taani maksuõigusnormidele ei oleks olnud maksu kinnipidamiseks alust, kui need isikud oleksid olnud laenuandjad ja saanud seega otseselt intressi?
- 1.4. Millist tähtsust omab selle väljaselgitamisel, kas intressisaajat tuleb pidada „tegelikuks tulusaajaks” direktiivi tähenduses, eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt pärast kohtuasja faktiliste asjaolude hindamist tehtud järeldus, et intressisaajal – kellel ei olnud lepingulist ega seadusest tulenevat kohustust kanda saadud intressid edasi teisele isikule – ei olnud „täielikku” õigust „saada ja kasutada” intresse, nagu on märgitud 1977. aasta topeltmaksustamise vältimise näidislepingut käsitlevates 2014. aasta kommentaarides?
2. Kas liikmesriigi tuginemine direktiivi artikli 5 lõikele 1 siseriiklike sätete kohaldamise kohta pettuste või kuritarvituste vältimiseks, või direktiivi artikli 5 lõikele 2 eeldab, et kõnealune liikmesriik on vastu võtnud direktiivi artiklit 5 rakendava siseriikliku erisätte või et riigisisene õigus sisaldab pettusi, kuritarvitusi ja maksudest kõrvalehoidumist käsitlevaid üldsätteid või -põhimõtteid, mida saab tõlgendada vastavalt artiklile 5?
- 2.1. Kui teisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas ettevõtte tulumaksu seaduse § 2 lõike 2 punkti d, mis sätestab, et intressituluga seotud piiratud maksukohustus ei hõlma „intresse, mis on maksust vabastatud [...] vastavalt direktiivile 2003/49 eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta”, võib seega pidada direktiivi artiklis 5 osutatud siseriiklikuks erisätteks?
3. Kas OECD topeltmaksustamise vältimise näidislepingu kohaselt koostatud ja kahe liikmesriigi vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingu säte, mille kohaselt sõltub intresside maksustamine sellest, kas intressisaajat peetakse intresside tegelikuks tulusaajaks, on lepingukohane kuritarvitustevastane säte, mis kuulub direktiivi artikli 5 kohaldamisalasse?
4. Kas liikmesriik, kes ei soovi tunnista, et teises liikmesriigis asuv äriühing on intresside tegelik tulusaaja, ja väidab, et teises liikmesriigis asuv äriühing on nn fiktiivne sihtäriühing, on kohustatud vastavalt direktiivile 2003/49/EÜ või EÜ artiklile 10 täpsustama, keda ta sellisel juhul peab tegelikuks tulusaajaks?
5. Kui liikmesriigi residendist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 2003/49/EÜ kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residendist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud intressidelt kinnipeetava maksu tasumisest ja kui teise liikmesriigi emaettevõtjal on selles liikmesriigis kõnealuste intresside puhul piiratud maksukohustus, siis kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 on vastuolus sätted, mille alusel nõuab teine liikmesriik maksu kinnipidamise eest vastutavalt äriühingult (tütarettevõtjalt) kinnipeetava maksu tasumata jätmise korral viivise maksmist kõrgema määra alusel kui see, mida selles liikmesriigis kohaldatakse sama liikmesriigi residendist äriühingu vastu esitatud ettevõtte tulumaksu nõuete (sh intressitulu) suhtes?

6. Kui liikmesriigi residentist äriühing (emaettevõtja) ei ole tegelikult direktiivi 2003/49 kohaselt vabastatud teise liikmesriigi residentist äriühingult (tütarettevõtjalt) saadud intressidelt kinnipeetava maksu tasumisest ja kui teise liikmesriigi emaettevõtjal on selles liikmesriigis kõnealuste intresside puhul piiratud maksukohustus, siis kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 (teise võimalusena EÜ artikliga 56) ning käsitletuna kas eraldi või koos on vastuolus sätted, mille alusel:

- a) teine liikmesriik nõuab intressimaksjalt intressidelt maksu kinnipidamist ja paneb sellele isikule kohustuse tasuda ametiasutustele kinnipidamata maksu, juhul kui teise liikmesriigi residentist intressisaajal ei ole sellist maksu kinnipidamise kohustust;
- b) teises liikmesriigis asuv emaettevõtja ei oleks kohustatud tegema esimesel kahel eelarveaastal ettevõtte tulumaksu ettemakseid, vaid peaks hakkama ettevõtte tulumaksu maksma maksu kinnipidamise tähtpäevast palju hiljem?

Euroopa Liidu Kohtul palutakse vastata viiendale küsimusele koos kuuenda küsimusega.

(¹) Nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT L 157, 26.6.2003, lk 49; ELT eriväljaanne 09/01, lk 380).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 5. aprillil 2016 – Romano Pesciotti versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-191/16)

(2016/C 270/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Romano Pesciotti

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas olenemata konkreetse juhtumi asjaoludest ei kuulu liikmesriigi ja kolmanda riigi vaheline väljaandmismenetlus mitte mingil juhul aluslepingute materiaalsesse kohaldamisalasse, mistõttu ei tule liidu õiguses kehtivat diskrimineerimiskeeldu, mis tuleneb ELTL artikli 18 esimesest lõigust, arvesse võtta põhiseadusliku õigusnormi (käsitleval juhul Saksamaa põhiseaduse (Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland, edaspidi „põhiseadus”) artikli 16 lõike 2 esimene lause), mis keelab ainult asjaomase liikmesriigi kodanike väljaandmise kolmandatele riikidele, (sõnasõnalise) kohaldamisel?
- b) Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas sellele küsimusele tuleb vastata teisiti juhul, kui see puudutab liikmesriigi ja Ameerika Ühendriikide vahelist väljaandmismenetlust Euroopa liidu ja Ameerika Ühendriikide vahelise väljaandmislepingu põhjal?

2. Kui aluslepingute kohaldamine liikmesriigi ja Ameerika Ühendriikide vahelise väljaandmismenetluse suhtes ei ole *a priori* välistatud, siis:

Kas ELTL artikli 18 esimest lõiku ja Euroopa Kohtu asjassepuutuvat praktikat tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik rikub õigustamatult ELTL artikli 18 esimeses lõigus sätestatud diskrimineerimiskeeldu, kui ta kohtleb põhiseaduslikust õigusnormist lähtudes (käesoleval juhul põhiseaduse artikli 16 lõike 2 esimene lause) kolmanda riigi esitatud väljaandmistootluse puhul oma kodanikke ja teiste EL-i liikmesriikide kodanikke erinevalt, andes välja ainult viimati nimetatud?

3. Kui eelnimetatud juhtudel jaatatakse ELTL artikli 18 esimeses lõigus sätestatud diskrimineerimiskeelu rikkumist, siis:

Kas Euroopa Kohtu praktikat tuleb mõista nii, et käesoleva kohtuasjaga sarnases olukorras, kus pädeva asutuse poolt väljaandmisloa andmisele eelneb tingimata kohtulik seaduslikkuse kontroll, mille tulemus on asutusele siduv aga ainult juhul, kui väljaandmine tunnistatakse õiguslikult lubamatuks, võib selge rikkumine esineda juba ELTL artikli 18 esimeses lõigus sätestatud diskrimineerimiskeelu vähimagi rikkumise korral või on nõutav ilmne rikkumine?

4. Kui ilmne rikkumine ei ole nõutav, siis:

Kas Euroopa Kohtu praktikat tuleb tõlgendada nii, et piisavalt selget rikkumist tuleb käesoleva kohtuasjaga sarnasel juhul eitada juba seetõttu, et juhul, kui puudub Euroopa Kohtu praktika konkreetse õigusliku olukorra kohta (käesoleval juhul ELTL artikli 18 esimeses lõigus sätestatud üldise diskrimineerimiskeelu materiaalne kohaldamine seoses liikmesriigi ja Ameerika Ühendriikide vahelise väljaandmismenetlusega), võib täitevvõimu teostav siseriiklik asutus viidata otsuse põhjendustes kooskõlale siseriiklike kohtute varem samas asjas tehtud otsustega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Torino (Itaalia) 12. mail 2016 – VCAST Limited versus R.T.I. SpA

(Kohtuasi C-265/16)

(2016/C 270/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale ordinario di Torino

Põhikohtuasja pooled

Hageja: VCAST Limited

Kostja: R.T.I. SpA

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühenduse õigusega, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas⁽¹⁾ artikli 5 lõike 2 punktiga b (ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiviga 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta⁽²⁾ siseturul ning aluslepinguga) on kooskõlas siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on ettevõtjal keelatud osutada eraõiguslikele isikutele nn pilveteenusena video kaugsalvestamise teenust autoriõigusega kaitstud teoste isiklikuks tarbeks reprodutseerimiseks nii, et ta osaleb salvestamises aktiivselt, kui tal ei ole autoriõiguse omaniku nõusolekut?

2. Kas ühenduse õigusega, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 5 lõike 2 punktiga b (ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiviga 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul ning aluslepinguga) on kooskõlas siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on ettevõtjal lubatud osutada eraõiguslikele isikutele nn pilveteenusena video kaugsalvestamise teenust autoriõigusega kaitstud teoste isiklikuks tarbeks reprodutseerimiseks, isegi kui see hõlmab temapoolset aktiivset osalemist salvestamises ja tal ei ole autoriõiguse omaniku nõusolekut, kui ta maksab õiguse omanikule kindlat tasu, mille suhtes kehtib peamiselt kohustusliku loa kord?

⁽¹⁾ EÜT L 167, lk 10, ELT eriväljaanne 17/01, lk 230.

⁽²⁾ Direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta, EÜT L 178, lk 1, ELT eriväljaanne 13/25, lk 399.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Helsingin hallinto-oikeus (Soome) 25. mail 2016 – A Oy versus Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Kohtuasi C-292/16)

(2016/C 270/35)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Helsingin hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: A Oy

Vastustaja: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikliga 49 on vastuolus Soome õigusnormid, mille kohaselt olukorras, kus residendist äriühing annab eraldumise käigus teises liikmesriigis asuva püsiva tegevuskoha vara üle selles liikmesriigis asuvale äriühingule, saades vastutasuks selle äriühingu uusi aktsiaid, maksustatakse vara üleandmine vahetult üleandmise aastal, samas kui vastavas omamaises olukorras toimub maksustamine alles realiseerumise hetkel?
2. Kas tegemist võib olla kaudse või otsese diskrimineerimisega siis, kui Soome viib maksustamise läbi vahetult tegevusala üleandmise aastal enne tulu realiseerumist ja omamaises olukorras alles tulu realiseerumise hetkel?
3. Kas esimesele ja teisele küsimusele jaatava vastuse korral saab asutamisevabaduse piirangut õigustada ülekaalukast üldisest huvist tuleneva põhjusega või riigi maksustamisvädevuse tagamisega? Kas keelatud piirang on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega?

Euroopa Komisjoni 26. mail 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 16. märtsi 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-568/14: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-301/16 P)

(2016/C 270/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche, L. Flynn)

Teine menetlusosaline: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu (neljas koda) 16. märtsi 2016. aasta otsus T-586/14: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd vs. komisjon, mis tehti komisjonile teatavaks 17. märtsil 2016.;
- lükata esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduse esimese väite esimene osa tagasi õigusliku põhjenduse puudumise tõttu;
- saata asi tagasi Üldkohtusse esimese väite teise väiteosa ja teise kuni neljanda uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada esimese kohtuastme ja apellatsiooniaseme kohtukulude jaotus edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et apellatsioonkaebuse esemeks olev kohtuotsus tuleb tühistada järgmistel põhjustel:

Esiteks tõlgendas Üldkohus valesti mõistet nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009⁽¹⁾ kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandas taandes olevat mõistet „endine mitteturumajanduslik süsteem”. See väide jaguneb viieks osaks:

- esimene väiteosa: viisaastakuplaani rakendusmeetmed lähtuvad endisest mitteturumajanduslikust süsteemist
- teine väiteosa: strateegiliselt tähtsate majandussektorit toetamine („picking winners”) ei ole turumajanduse raames õiguspärane eesmärk
- kolmas väiteosa: turumajanduse raames ei ole riigiabi mittesiduv, vaid on seotud investeringuga
- neljas väiteosa: hinnatavad meetmed ei ole samastatavad liidu osas tuvastatud ebaseadusliku ja kokkusobimatu riigiabiga
- viies väiteosa: mõiste „mitteturumajanduslik” vale tõlgendamine

Teiseks on see kohtuotsus põhjendamata või on põhjendused vastuolulised.

Kolmandaks rikkus Üldkohus mitmel puhul menetlusnorme:

- esimene väiteosa: Üldkohus tegi otsuse küsimuses, mis ei kuulu tema pädevusse (*ultra vires*), rikkus põhimõtet, mille kohaselt hagi eseme määravad pooled ning rikkus Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 21 ja esimeses kohtuastmes hagiavalduse esitamise ajal kehtinud esitatud Euroopa Liidu Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõiget 1 ja artikli 48 lõiget 2
- teine väiteosa: komisjon ei saanud teha teatavaks oma seisukohta punktis 66 viidatud otsustes käsitletud riigiabi ja käesoleval juhul vaatluse all olevate meetmete sarnasuse kohta
- kolmas väiteosa: Üldkohus jättis käsitlemata komisjoni argumendid mõiste „mitteturumajanduslik” määratluse kohta.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice of England & Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ühendkuningriik) 30. mail 2016 – American Express Co. versus Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Kohtuasi C-304/16)

(2016/C 270/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice of England & Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ühendkuningriik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: American Express Co.

Vastustaja: Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) 2015/751⁽¹⁾ (edaspidi „IFR”) artikli 1 lõikes 5 ja artikli 2 punktis 18 sätestatud nõue, et kolme osapoolega maksekaardisüsteemi, mis annab kaardipõhiseid makseinstrumente välja koos kaubamärgi kooskasutuse partneriga või agendi kaudu, käsitatakse nelja osapoolega maksekaardisüsteemina, kehtib ainult siis, kui see kaubamärgi kooskasutuse partner või agent tegutseb „väljastajana” IFR-i artikli 2 punkti 2 ja põhjenduse 29 tähenduses (nimelt kui see partner või agent on maksjaga lepingulises suhtes, mille kohaselt ta kohustub varustama maksja makseinstrumentidega, millega algatada ja töödelda maksja kaardipõhiseid maksetehinguid)?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas IFR-i artikli 1 lõige 5 ja artikli 2 punkt 18 on kehtetud osas, milles nad sätestavad, et selliseid lepinguid käsitatakse nelja osapoolega maksekaardisüsteemidena, järgmistel alustel:

a) ELTL artiklis 296 nõutud põhjenduste esitamata jätmine;

- b) ilmne hindamisviga; ja/või
- c) proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/751 kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (ELT L 123, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik) 30. mail 2016 – Avon Cosmetics Ltd versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-305/16)

(2016/C 270/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Avon Cosmetics Ltd.

Vastustaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul, kui otsemüüja müüb kaupu (edaspidi „müügi abivahendid“) käibemaksukohustuseta edasimüüjatele või kui käibemaksukohustuseta edasimüüja ostab kolmandalt isikult kaupu ja teenuseid (edaspidi „kolmandate isikute kaubad ja teenused“), mida need käibemaksukohustuseta edasimüüjad mõlemal juhul kasutavad oma majandustegevuses, et müüa muid kaupu, mis on samuti ostetud otsemüüjalt ja mille suhtes on kehtestatud haldusaktid vastavalt erandile, mille tegemiseks anti viimati luba nõukogu 24. mai 1989. aasta otsusega 89/534/EMÜ ⁽¹⁾ (edaspidi „kõnealune erand“), on sellekohased load, rakendusaktid ja/või haldusaktid asjassepuutuvate Euroopa Liidu õiguse sätete ja/või põhimõtetega vastuolus, niivõrd kui need kohustavad otsemüüjat arvestama käibemaksu maksmise kohustust vastavalt hinnale, mida käibemaksukohustuseta edasimüüja saab nende muude kaupade müügist, ilma et see käibemaksukohustuseta edasimüüja saaks niisugustelt müügi abivahenditelt ja/või kolmandate isikute kaupadelt ja teenustelt makstud käibemaksu maha arvata?
2. Kas Ühendkuningriik oli nõukogult kõnealuseks erandiks luba taotledes kohustatud komisjonile teatama, et käibemaksukohustuseta edasimüüjad peavad maksuma oma majandustegevuses kasutatavatel müügi abivahenditelt ja/või kolmandate isikute kaupadelt käibemaksu ning seetõttu tuleks kõnealust erandit selle tagastamatu sisendkäibemaksu või enammakstud käibemaksu kajastamiseks korrigeerida?
3. Kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav:
 - a) Kas ühtegi sellekohast luba, rakendusakti või haldusakti saab ja tuleks tõlgendada nii, et tehakse mööndus seoses i) tagastamatu käibemaksuga, mida niisugused käibemaksukohustuseta edasimüüjad maksavad oma majandustegevuse tarbeks müügi abivahenditelt või kolmandate isikute kaupadelt ja teenustelt; VÕI ii) välditavat maksu ületava maksu kogumisega maksuameti poolt; VÕI iii) võimaliku ebaausa konkurentsiga, mis tekib otsemüüjate, nendega seotud käibemaksukohustuseta edasimüüjate ja otsemüüjiga mitte tegelevate ettevõtjate vahel?

b) Kas:

- i) Ühendkuningriigile loa andmine kõnealuse erandi tegemiseks [direktiivi 77/388] artikli 11 A osa lõike 1 punktist a oli õigusvastane?
- ii) [direktiivi 77/388] artikli 11 A osa lõike 1 punktist a tehtud erandi kõrval on vaja erandit sama direktiivi artiklist 17? Kui vastus sellele on jaatav: kas Ühendkuningriik tegutses õigusvastaselt, kui ta ei taotlenud komisjonilt ega nõukogult luba artiklist 17 erandi tegemiseks?
- iii) Ühendkuningriik tegutseb õigusvastaselt, kui ta ei korralda käibemaksuga maksustamist nii, et otsemüüjatel võimaldatakse teha maksu ümberarvutus seoses müügi abivahendite või kolmandate isikute kaupade ja teenustega, mida käibemaksukohustuseta edasimüüjad hangivad oma majandustegevuse tarbeks?
- iv) asjassepuutuvad load, rakendusaktid ja haldusaktid on seetõttu täielikult või osaliselt kehtetud ja/või õigusvastased?

c) Kas asjakohane õiguskaitsevahend, mida kohaldab Euroopa Liidu Kohus või siseriiklik kohus, on:

- i) kohustada liikmesriiki kehtestama kõnealune erand siseriiklikus õiguses nii, et seda asjakohaselt korrigeeritakse seoses a) tagastamatu käibemaksuga, mida niisugused käibemaksukohustuseta edasimüüjad maksavad oma majandustegevuse tarbeks müügi abivahenditelt või kolmandate isikute kaupadelt ja teenustelt; VÕI b) välditavat maksu ületava maksu kogumisega maksuameti poolt; VÕI iii) võimaliku ebaausa konkurentsiga, mis tekib otsemüüjate, nendega seotud käibemaksukohustuseta edasimüüjate ja otsemüügiga mitte tegelevate ettevõtjate vahel; või
 - ii) tuvastada, et kõnealuse erandi lubamine ja sellest tulenevalt ka kõnealune erand ise on kehtetu; või
 - iii) tuvastada, et sellekohased siseriiklikud õigusnormid on kehtetud; või
 - iv) tuvastada, et suunisteade (*Notice of Direction*) on kehtetu; või
 - v) tuvastada, et Ühendkuningriik on kohustatud taotlema luba veel ühe erandi tegemiseks, et näha ette asjakohane kohandus seoses a) tagastamatu käibemaksuga, mida niisugused käibemaksukohustuseta edasimüüjad maksavad oma majandustegevuse tarbeks müügi abivahenditelt või kolmandate isikute kaupadelt ja teenustelt; VÕI b) välditavat maksu ületava maksu kogumisega maksuameti poolt; VÕI iii) võimaliku ebaausa konkurentsiga, mis tekib otsemüüjate, nendega seotud käibemaksukohustuseta edasimüüjate ja otsemüügiga mitte tegelevate ettevõtjate vahel?
4. Kas „maksust kõrvalehoidumist või maksustamise vältimist” [direktiivi 77/388] artikli 27 ([direktiivi 2006/112] artikli 395) tähenduses tuleb mõõta liikmesriigi maksutulude kaotuse netosummas (võttes arvesse nii makstud käibemaksu kui ka tagastatavat sisendkäibemaksu maksust kõrvalehoidumist või maksustamise vältimist võimaldavas struktuuris) või brutosummas (võttes arvesse üksnes makstud käibemaksu maksust kõrvalehoidumist või maksustamise vältimist võimaldavas struktuuris)?

⁽¹⁾ Nõukogu 24. mai 1989. aasta otsus, mille kohaselt lubatakse Ühendkuningriigil kohaldada teatavate registreerimata edasimüüjatele tehtavate tarnete suhtes meetet, millega tehakse erand direktiivi 77/388/EMÜ (kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (EÜT L 280, lk 54).

Eurallumina SpA 8. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 22. aprilli 2016. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-60/06 RENV II ja T-62/06 RENV II: Itaalia Vabariik ja Eurallumina SpA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-323/16 P)

(2016/C 270/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Eurallumina SpA (esindajad: *solicitor* L. Martin Alegi, *solicitor* A. Stratakis, *solicitor* L. Philippou)

Teised menetlusosalised: Itaalia Vabariik, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada kohtuotsus,
- tühistada otsus ⁽¹⁾ selles osas, milles sellega kohustatakse Itaalia Vabariiki riigiabi tagastama, või kui see ei ole võimalik,
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse,
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab ühe väite, mis jaguneb viide osasse ja mis käsitleb ühenduse õiguse, eelkõige õiguspärase ootuse põhimõtte ja põhjendamiskohustuse rikkumist. Apellandi konkreetset väidet on järgmised:

1. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta tõlgendas 10. detsembri 2013. aasta otsust nii, et ta oli kohustatud asuma seisukohale, et 2. veebruaril 2002 menetluse algatamise otsusega lõppes Eurallumina õiguspärane ootus.
2. Selle vea tõttu ei täitnud Üldkohus tagasisaatmise kui sellise eesmärgi ning ei analüüsinud Eurallumina argumente seoses tema õiguspärase ootuse säilimisega või analüüsis neid moonutatud õiguslikus raamistikus ja valesi.
3. Seda moonutatud õiguslikku raamistikku kohaldades rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta asus seisukohale, et ebamõistlik aeg, mis komisjonil kulus uurimiseks, ei saanud Euralluminal tekitada õiguspärast ootust, mis takistab abi tagastamist.
4. Üldkohus tõlgendab valesi direktiivi 2003/96 ⁽²⁾ *contra legem*, rikkudes ühenduse õigust ja selle tõlgendamise põhimõtteid.
5. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta ei nõustunud Eurallumina argumentidega, mis põhinesid tema investeeringutel Sardiinia tehases.

⁽¹⁾ Komisjoni 7. detsembri 2005. aasta otsus Prantsusmaal Gardanne'i piirkonnas, Iirimaal Shannoni piirkonnas ja Itaalias Sardiinias alumiiniumoksiidi tootmisel kütusena kasutatava mineraalõli aktsiisimaksust vabastamise kohta (teatavaks tehtud numbri K(2005) 4436 all) (ELT L 119, lk 12).

⁽²⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (EÜT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta otsus – Magic Mountain Kletterhallen jt versus komisjon

(Kohtuasi T-162/13) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Deutscher Alpenverein eV ronimisvahendite ehitamiseks ja käitamiseks antud abi — Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks — Abikava — Täpsem majanduslik analüüs — Turutõrge — Üldisest huvist tulenev õiguspärane eesmärk — ELTL artikli 108 lõiked 2 ja 3 — Tõsised raskused)

(2016/C 270/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berliin, Saksamaa) Kletterhallenverband Klever eV (Leipzig, Saksamaa), Neoliet Beheer BV (Son, Madalmaad) ja Pedriza BV (Haarlem, Madalmaad) (esindajad: advokaadid M. von Oppen, A. Gerdung ja R. Dreblow, seejärel M. von Oppen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche ja R. Sauer)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Deutscher Alpenverein eV (München, Saksamaa) ja Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV (Berliin, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. Geulen)

Ese

Nõue tühistada ELTL artikli 263 alusel komisjoni 5. detsembri 2012. aasta otsus C(2012) 8761 (lõplik), mis puudutab riigiabi SA.33952 (2012/NN) – Saksamaa – Deutscher Alpenverein'i ronimisvahendid

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Komisjoni kohtukulud solidaarselt välja Magic Mountain Kletterhallen GmbH-lt, Kletterhallenverband Klever eV-lt, Neoliet Beheer BV-lt ja Pedriza BV-lt ning jätta viimaste kohtukulud nende endi kanda.
3. Jätta Deutscher Alpenverein eV ja Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 147, 25.5.2013.

Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta otsus – Growth Energy ja Renewable Fuels Association versus nõukogu**(Kohtuasi T-276/13) ⁽¹⁾****(Dumping — Ühendriikidest pärit bioetanooli import — Lõplik dumpinguvastane tollimaks — Tühistamishagi — Ühendus — Liikmete otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus — Üleriigiline dumpinguvastane tollimaks — Individuaalne kohtlemine — Väljavõtteline uuring — Kaitseõigused — Diskrimineerimiskeeld — Hoolsuskohustus)**

(2016/C 270/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Growth Energy (Washington, DC, Ühendriigid), ja Renewable Fuels Association (Washington) (esindajad: advokaat P. Vander Schueren, hiljem advokaat P. Vander Schueren ja advokaat M. Peristeraki)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Boelaert, keda abistasid advokaat G. Berrisch ja *solicitor* B. Byrne ning hiljem advokaat R. Bierwagen ja advokaat C. Hipp)

Kostja toetuseks menetluse astujad: Euroopa Komisjon (esindajad: M. França ja T. Maxian Rusche) ja ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (esindajad: advokaat O. Prost ja advokaat A. Massot)

Ese

Nõue tühistada nõukogu 18. veebruari 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 157/2013, millega kehtestatakse Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 49, lk 10), osas, milles see puudutab hagejaid ja nende liikmeid.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 18. veebruari 2013. aasta rakendusmäärus nr 157/2013, millega kehtestatakse Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, osas, milles see puudutab Patriot Renewable Fuels LLCd, Plymouth Energy Company LLCd, POET LLCd ja Platinum Ethanol LLCd.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Growth Energy ja Renewable Fuels Association'i, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjoni ja ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol'i kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 226, 3.8.2013.

Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta otsus – Marquis Energy versus nõukogu**(Kohtuasi T-277/13) ⁽¹⁾****(Dumping — Ühendriikidest pärit bioetanooli import — Lõplik dumpinguvastane tollimaks — Tühistamishagi — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Üleriigiline dumpinguvastane tollimaks — Individuaalne kohtlemine — Väljavõtteline uuring)**

(2016/C 270/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Marquis Energy LLC (Hennepin, Illinois, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaat P. Vander Schueren, hiljem advokaat P. Vander Schueren ja advokaat M. Peristeraki)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Boelaert, keda abistasid *solicitor* B. Byrne ja advokaat G. Berrisch, ning hiljem advokaat R. Bierwagen ja advokaat C. Hipp)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Komisjon (esindajad: M. França ja T. Maxian Rusche) ja ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (esindajad: advokaadid O. Prost ja A. Massot)

Ese

Nõue tühistada nõukogu 18. veebruari 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 157/2013, millega kehtestatakse Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 49, lk 10), hagejat puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 18. veebruari 2013. aasta rakendusmäärus nr 157/2013, millega kehtestatakse Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, Marquis Energy LLCd puudutavas osas.
2. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Marquis Energy kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni ja ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanoli kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 226, 3.8.2013.

Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta otsus – Itaalia versus komisjon

(Kohtuasi T-122/14) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumist tuvastava Euroopa Kohtu otsuse täitmata jätmine — Karistusmaks — Karistusmaks sissenõudmise otsus — Ebaseadusliku abi tagasinõudmisel rakendatava intressi arvutamise meetod — Liitintress)

(2016/C 270/43)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* S. Fiorentino)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, G. Conte ja B. Stromsky)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 6. detsembri 2013. aasta otsus C(2013) 8681 final, millega komisjon määras 17. novembri 2011. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Itaalia (C-496/09, EU:C:2011:740) täitmiseks kindlaks karistusmaks Itaalia Vabariigile 17. maist kuni 17. novembrini 2012 väldanud poolaasta eest.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 6. detsembri 2013. aasta otsus C(2013) 8681 final.
2. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

(¹) ELT C 102, 7.4.2014.

Üldkohtu 16. juuni 2016. aasta otsus – Fútbol Club Barcelona versus EUIPO – Kule (KULE)

(Kohtuasi T-614/14) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi KULE taotlus — Varasem siseriiklikud sõnamärk ja tuntud kaubamärk CULE — Suhtelised keeldumispõhjused — Varasemate kaubamärkide tegelikult kasutusele võtmata jätmine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 42 lõige 2 — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5)

(2016/C 270/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Carbonell Callicó)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: K. Zajfert ja A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Kule LLC (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat F. Rodgers)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 18. juuni 2014. aasta otsuse (asi R 2375/2013-4) peale, mis käsitleb Fútbol Club Barcelona ja Kule'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Fútbol Club Barcelonalt.

(¹) ELT C 351, 6.10.2014.

Üldkohtu 14. juuni 2016. aasta otsus – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen versus EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN)

(Kohtuasi T-789/14) ⁽¹⁾

(Eli kaubamärk — Vastulausemenetlus — Eli kujutismärgi MEISSEN taotlus — Eli kaubamärk ning varasemad siseriiklikud sõna- ja kujutismärgid MEISSEN, MEISSENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen ja Meissener Porzellan — Suhtelised keeldumispõhjused — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Varasemate kaubamärkide eristusvõime ja maine — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 — Varasemate kaubamärkide tegelik kasutamine — Määrus nr 207/2009 artikli 42 lõiked 2 ja 3 — Määrus nr 207/2009 artikli 15 lõige 1)

(2016/C 270/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meißen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid O. Spuhler ja M. Geitz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Meissen Keramik GmbH (Meißen) (esindajad: advokaadid M. Vohwinkel ja K. Gennen)

Ese

Hagi Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti neljanda apellatsioonikoja 29. septembri 2014. aasta (liidetud asjad R 1182/2013-4 ja R 1245/2013-4 peale, mis käsitleb Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen ja Meissen Keramik vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 127, 20.4.2015.

Üldkohtu 14. juuni 2016. aasta määrus – Loops versus EUIPO (Hambaharja kuju)

(Kohtuasi T-385/15) ⁽¹⁾

(Eli kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Ruumiline kaubamärk — Hambaharja kuju — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2016/C 270/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Loops, LLC (Dover, Delaware, Ühendriigid) (esindaja: advokaat)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: W. Schramek ja A. Schifko)

Ese

Hagi Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti teise apellatsioonikoja 30. aprilli 2015. aasta (asi R 1917/2014-2), peale, mis käsitleb hambaharja kujust koosneva ruumilise tähise registreerimist Euroopa Liidu kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Loops, LLC-lt.

⁽¹⁾ ELT C 302, 14.9.2015.

Üldkohtu 8. juuni 2016. aasta otsus – Monster Energy versus EUIPO (Rahumärgi kujutis)

(Kohtuasi T-583/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Rahumärki kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Tähtaja ennistamise taotlus — Hagi Üldkohtule esitamise tähtaja järgimata jätmine)

(2016/C 270/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Monster Energy Company (Corona, California, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat P. Brownlow)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: D. Gája)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 17. juuli 2015. aasta otsuse (asi R 2788/2014-2) peale, mis käsitleb taotlust registreerida rahumärki kujutav tähis ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Monster Energy Company-lt.

⁽¹⁾ ELT C 414, 14.12.2015.

Üldkohtu 8. juuni 2016. aasta otsus – Monster Energy versus EUIPO (GREEN BEANS)**(Kohtuasi T-585/15) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi GREEN BEANS taotlus — Tähtaja ennistamise taotlus — Hagi Üldkohtule esitamise tähtaja järgimata jätmine)**

(2016/C 270/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Monster Energy Company (Corona, California, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat P. Brownlow)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: D. Gája)**Ese**

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 22. juuli 2015. aasta otsuse (asi R 3002/2014-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi GREEN BEANS ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Monster Energy Company-lt.

⁽¹⁾ ELT C 406, 7.12.2015.

Üldkohtu 26. mai 2016. aasta määrus – REWE-Zentral versus EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET)**(Kohtuasi T-362/14) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2016/C 270/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* REWE-Zentral AG (Köln, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kinkeldey, S. Brandstätter ja A. Wagner)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: I. P. Harrington ja P. Bullock)*Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas:* Vicente Gandía Pla, SA (Chiva, Hispaania)**Ese**

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 6. märtsi 2014. aasta otsuse (asi R 201/2013-1) peale, mis käsitleb Vicente Gandía Pla SA ja REWE-Zentral AG vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Mõista kohtukulud välja REWE-Zentral AGlt.

⁽¹⁾ ELT C 261, 11.8.2014.

Üldkohtu 9. juuni 2016. aasta määrus – IREPA versus komisjon ja kontrollikoda

(Kohtuasi T-825/14) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Kalandus — Itaalia kalandussektori andmete kogumise siseriiklik programm perioodiks 2009–2010 — Hagejale tehtud ettemaksest osa tagasinõudmine — Kontrollikoja esialgne aruanne — Vaidlustamatu akt — Ettevalmistav akt — Elteated — Võlateade — ELTL artikli 263 neljas lõik — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2016/C 270/50)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus (Salerno, Itaalia) (esindaja: advokaat F. Tedeschi)

Kostjad: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Moro, D. Nardi ja K. Walkerová), ja Euroopa Kontrollikoda (esindajad: N. Scafarto ja L. Massocchi)

Ese:

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada otsus, mis sisaldab 30. septembri 2014. aasta võlateadet, mille komisjon väljastas selleks, et tagasi nõuda summat 458 347,35 eurot, kontrollikoja 27. veebruari 2013. aasta aruanne, komisjoni 12. juuli 2013 ja 6. augusti 2014 kirjad ning kõik muud ettevalmistavad, seotud ja igal juhul järgnevad aktid – isegi kui need ei ole teada –, mis mõjutavad hageja varalist õiguslikku seisut.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja Euroopa Kontrollikoja kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 65, 23.2.2015.

Üldkohtu 8. juuni 2016. aasta määrus – Kohrener Landmolkerei ja DHG versus komisjon**(Kohtuasi T-178/15) ⁽¹⁾****(Garanteeritud traditsiooniliste toodete kava — Määrus (EL) nr 1151/2012 — Komisjoni kiri, milles teavitatakse pädevaid siseriiklikke asutusi nende vastulause hilinenud esitamisest — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)**

(2016/C 270/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Saksamaa) ja DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat A Wagner)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Guillem Carrau ja G. von Rintelen)

Ese

ELTL artikli alusel esitatud taotlus tühistada otsus, mis sisaldas komisjoni põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi mitmepoolsetele suhete ja kvaliteedipoliitika direktoraadi B direktori 9. veebruari 2015. aasta kirjas viitenumbri Ares (2015)529719, milles teavitati Saksa pädevaid asutusi sellest, et nende Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012, L 343, lk 1) artikli 51 lõike 1 alusel 5. jaanuaril 2015 esitatud vastulause on hilinenud.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge õigusliku põhjendamatus tõttu rahuldamata.
2. Jätta Kohrener Landmolkerei GmbH ja DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 245, 27.7.2015.

18. aprillil 2016 esitatud hagi – Grizzly Tools versus komisjon**(Kohtuasi T-168/16)**

(2016/C 270/52)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Grizzly Tools GmbH & Co. KG (Grossostheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat H. Fischer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 8. veebruari 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/175, milles käsitletakse meetet, mille Hispaania on võtnud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2006/42/EÜ, et keelata turule lasta teatavat tüüpi kõrgsurvepesurit (ELT 2016, L 33, lk 12);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide: oluliste menetlusnormide rikkumine

Hageja leiab, et vaidlustatud otsus on vastuolus ELTL artikli 296 teises lõigus ette nähtud põhjendamise nõudega, sest otsuse põhjendused on vastuolulised ja ebaselged.

Lisaks on vaidlustatud otsus vastuolus põhimõttega, et komisjon peab õigesti tuvastama asjaolud. Põhjenduses 4 leiab komisjon ebaõigesti, et hageja viitab EÜ vastavusdeklaratsioonis harmoneeritud standardile EN 60335-2-67:2009, mis on aga vale.

2. Teine väide: direktiivi 2006/42/EÜ⁽¹⁾ artikli 11 rikkumine

Siinkohal leitakse, et komisjon pidas Hispaania võetud turule laskmise keelavat meetet ebaõigesti põhjendatuks.

Hispaania ametiasutused ja komisjon leidsid nimelt, et kõrgsurvepesur on kahesuguse kasutusega, mida saab kasutada mitte üksnes kantava seadmena, vaid ka käsitööriistana. Seetõttu pidasid nad vajalikuks kõrgemat ohutusstandardit, ehkki kõrgsurvepesur ei ole vastavalt oma kasutuseesmärgile käsitööriist ja selle kasutamist käsitööriistana ei saa lugeda põhjendatult ettenähtavaks väärkasutuseks direktiivi 2006/42/EÜ artikli 11 lõike 1 tähenduses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/42/EÜ, mis käsitleb masinaid ja millega muudetakse direktiivi 95/16/EÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 24)

3. mail 2016 esitatud hagi – Keturi kambariai vs. EUIPO – Coffee In (coffee inn)

(Kohtuasi T-202/16)

(2016/C 270/53)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: UAB Keturi kambariai (Vilnius, Leedu) (esindaja: advokaat R. Pumputienė)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: AS Coffee In (Tallinn, Eesti)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „coffee inn” ja värvinõuet „must, oranž, valge” sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 11 475 233

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 3. märtsi 2016. aasta otsus asjas R 137/2015-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ning sellest tulenevalt lükata vastulause tagasi ja lubada registreerida taotletav kaubamärk;
- mõista Üldkohtu ja apellatsioonikoja menetlusega kaasnevad kulud välja EUIPOlt ja menetlusse astujalt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 42 lõigete 2 ja 3 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

11. mail 2016 esitatud hagi – Hansen Medical versus EUIPO – Covidien (MAGELLAN)**(Kohtuasi T-222/16)**

(2016/C 270/54)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled:**

Hageja: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, California, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: *solicitor* R. Kunze, advokaadid G. Würtenberger, T. Wittmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellatsioonikoja menetluse teine pool: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „MAGELLAN” – ELi kaubamärk nr 5 437 711

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 3. veebruari 2016. aasta otsus liidetud asjades R 3092/2014-2 ja R 3118/2014-2

Hageja nõuded:

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited:

- Määruse nr 207/2009 artikli 15, artikli 51 lõike 1 punkti a, artikli 57 lõike 1, artikli 63 lõike 2, artiklite 64 ja 75, artikli 76 lõike 2 ja artikli 77 rikkumine.
-

6. mail 2016 esitatud hagi – Pio De Bragança versus EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(Kohtuasi T-229/16)

(2016/C 270/55)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Duarte Pio De (Sintra, Portugal) (esindajad: advokaat J. Sardinha)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Ordem de São Miguel da Ala (Lissabon, Portugal)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Asjaomane vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „quis ut deus” sisaldav Euroopa Liidu kujutismärk – ELi kaubamärk nr 005747936

Menetlus EUIPOs: tühistamismenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 26. veebruari 2016. aasta otsus asjas R 621/2015-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada vaidlustatud otsus ja selle tagajärjel tunnistada, et vaidlustatud kaubamärgi tegeliku kasutamise puudumise tõttu on see täielikult kehtetu, sh osas, mis viitab klassi 6 kuuluvatele toodetele „metalltähised”.
- Mõista kohtukulud välja EUIPOlt.

Väide

Käesolev hagi, milles heidetakse ette nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 15 lõike 1 ja artikli 51 lõike 1 punkti a ja lõike 2 rikkumist, on esitatud vastavalt artiklile 65 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määruses (EL) 2015/2424, millega muudetakse määrust nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisametile makstavate lõivude kohta (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)).

14. mail 2016 esitatud hagi – Klyuyev versus nõukogu

(Kohtuasi T-240/16)

(2016/C 270/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Andriy Klyuyev (Donetsk, Ukraina) (esindajad: *barrister* B. Kennelly ja *barrister* J. Pobjoy, *solicitor* R. Gherson ja *solicitor* T. Garner)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 4. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/318, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ning nõukogu 4. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/311, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas;
- teise võimalusena tunnistada nõukogu 5. märtsi 2014. aasta otsuse 2014/119/ÜVJP (muudetud) artikli 1 lõige 1 ning nõukogu 5. märtsi 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 208/2014 (muudetud) artikli 3 lõige 1 hagejat puudutavas osas õigusvastasuse tõttu kohaldamatuks;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Tühistamise põhjendamiseks esitatud esimese väite kohaselt ei ole nõukogu määratlenud vaidlustatud õigusaktide vastuvõtmiseks kohast õiguslikku alust.
 - Hageja toob välja, et ELL artikkel 29 ei ole nõukogu 5. märtsi 2014. aasta otsuse 2014/119/ÜVJP kohane õiguslik alus, kuna hageja vastu esitatud süüdistuses ei nimetata teda isikuks, kes on kahjustanud Ukrainas demokraatiat või jätnud Ukraina rahva ilma nende riigi jätkusuutliku arenguga kaasnevatest hüvedest (ELL artikli 23 ja ELL artikli 21 lõike 2 üldsätete tähenduses). Kuna kolmas muudatusotsus oli hageja väitel kehtetu, ei saanud nõukogu tugineda nõukogu 5. märtsi 2014. aasta määruse (EL) nr 208/2014 vastuvõtmiseks ELL artikli 215 lõikele 2.
2. Tühistamise põhjendamiseks esitatud teise väite kohaselt on rikutud hageja õigusi, mis tulenevad ELL artiklist 6 koostoimes artiklitega 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 47 ja 48, kuna nõukogu lähtus eeldusest, et Ukraina kohtumenetluses järgitakse põhilisi inimõigusi.
3. Tühistamise põhjendamiseks esitatud kolmanda väite kohaselt on nõukogu teinud ilmseid hindamisvigu, kuna leidis, et hageja vastas loetellu kandmiseks nõukogu 5. märtsi 2014. aasta otsuse 2014/119/ÜVJP (muudetud) artikli 1 lõikes 1 ja nõukogu 5. märtsi 2014. aasta määruse (EL) (muudetud) nr 208/2014 artikli 3 lõikes 1 toodud kriteeriumile.
4. Tühistamise põhjendamiseks esitatud neljanda väite kohaselt on nõukogu rikkunud hageja kaitseõigusi ja õigust heale haldusele ning tõhusale kohtulikule kaitsele. Nimelt ei ole nõukogu hageja väitel hoolsalt ja erapooletult analüüsinud, kas väidetavad põhjused, mis peaksid õigustama uuesti loetellu kandmiseks, olid piisavalt põhjendatud, võttes arvesse seisukohti, mille hageja esitas enne uuesti loetellu kandmist.
5. Tühistamise põhjendamiseks esitatud viienda väite kohaselt on nõukogu rikkunud õigustamatult või ebaproportsionaalselt hageja põhiõigusi, seal hulgas õigust omandi ja maine kaitsele. Hageja väitel on vaidlustatud õigusaktide mõju hagejale kaugeleulatav nii tema omandi kui ülemaailmse maine osas. Nõukogu ei ole tõendanud, et hageja varade ja majandusressursside külmutamine oleks seotud või põhjendatud ühegi õiguspärase eesmärgiga, veel vähem, et see oleks sellise eesmärgiga proportsionaalne.

6. Kuuenda väite kohaselt, mis on esitatud õigusvastaseks tunnistamise põhjendamiseks – kui erinevalt kolmandas väites toodud argumentidest tuleb nõukogu 5. märtsi 2014. aasta otsuse 2014/119/ÜVJP (muudetud) artikli 1 lõiget 1 ja nõukogu 5. märtsi 2014. aasta määruse (EL) nr 208/2014 (muudetud) artikli 3 lõiget 1 tõlgendada nii, et need hõlmavad esiteks Ukraina ametiasutuse algatatud mistahes uurimist sõltumata asjaolust, kas olemas on vastav kohtuotsus või on läbi viidud seda kinnitav, kontrolliv või ülevaatav menetlus, ja/või teiseks mistahes vormis „*ametiseisundi kuritarvitamist avaliku võimu kandja poolt, et saada põhjendamatu kasu*”, sõltumata asjaolust, kas on esitatud süüdistus riigile kuuluvate rahaliste vahendite omastamises – puudub loetellu kandmise kriteeriumil piisav õiguslik alus ja/või see on nõukogu 5. märtsi 2014. aasta otsuse 2014/119/ÜVJP artikli 1 lõike 1 ja nõukogu 5. märtsi 2014. aasta määruse (EL) nr 208/2014 (muudetud) artikli 3 lõike 1 eesmärkidega ebaproportsionaalne. Järelikult on need sätted õigusvastased.

17. mail 2016 esitatud hagi – Stavytskyi versus nõukogu

(Kohtuasi T-242/16)

(2016/C 270/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Edward Stavytskyi (Belgia) (esindajad: *solicitor* J. Grayston, advokaadid P. Gjørtler, G. Pandey ja D. Rovetta)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 4. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/318, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ning nõukogu 4. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/311, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, osas, milles hageja nimi on jäetud nende isikute ja üksuste loetellu, kelle suhtes rakendatakse piiravaid meetmeid;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on selline loetellu kandmine õigusvastane, kuna selle korda muudeti nii, et võimaldada loetellu kandmist üksnes asjaolu põhjal, et asjaomase isiku suhtes on alustatud kriminaalmenetlust, ilma et oleks vaja kohtu luba.
2. Teise väite kohaselt esitas nõukogu ebapiisavaid ja ühetaolisi põhjendusi ning pelgalt kordas loetellu kandmist reguleerivate õigusnormide sõnastust.
3. Kolmanda väite kohaselt on nõukogu teinud ilmse hindamisvea, kuna tal puudus piisavalt kindel faktiline alus hageja loetellu kandmiseks põhjusel, et Ukraina võimud on tema suhtes on alustanud kriminaalmenetlust seoses riigile kuuluvate rahaliste vahendite või vara omastamisega.

4. Neljanda väite kohaselt ei ole nõukogu võetud meetmete näol hagejat puudutavas osas tegemist välispoliitika meetmetega, vaid need kujutavad endast rahvusvahelist koostööd kriminaalasjades, mistõttu on need meetmed võetud vääral õiguslikul alusel.

13. mail 2016 esitatud hagi – Trasta Komerbanka jt versus EKP

(Kohtuasi T-247/16)

(2016/C 270/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Trasta Komerbanka AS (Riia, Läti) ja 6 muud hagejat (esindajad: advokaadid O. Behrends, L. Feddern ja M. Kirchner)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 3. märtsi 2016. aasta otsus, millega tühistati Trasta Komerbanka AS-i panganduslitsents; ja
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et EKP ei uurinud ja hinnanud hoolikalt ja erapooletult kõiki faktilisi asjaolusid, jättes muu hulgas kohaselt reageerimata asjaolule, et Läti reguleeriva asutuse esitatud teave ja dokumendid ei olnud korrektsed.
2. Teine väide, et EKP rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, jättes arvesse võtmata alternatiivsete meetmete olemasolu.
3. Kolmas väide, et EKP rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet.
4. Neljas väide, et EKL rikkus määruse nr 1024/2013⁽¹⁾ artiklit 19 ja põhjendust 75 ning kuritarvitas võimu.
5. Viies väide, et EKP rikkus õigustatud ootuse ja õiguskindluse põhimõtteid.
6. Kuues väide, et EKP rikkus menetlusnorme, sh õigust olla ära kuulatud, õigust tutvuda toimikuga, õigust saada piisavalt põhjendatud otsus, EKP määruse nr 468/2014⁽²⁾ artikli 83 lõiget 1 ning õigust õiglasele haldusmenetlusele.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriulesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).

⁽²⁾ Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus) (EKP/2014/17) (ELT 2014, L 141, lk 1).

19. mail 2016 esitatud hagi – Walfood versus EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)**(Kohtuasi T-248/16)**

(2016/C 270/59)

*Hagiavalduse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Walfood SA (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat E. Cornu)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Romanov Holding, SL (La Moraleja, Hispaania)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi omanik:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* sõnalist osa „CHATKA” sisaldav ELi kujutismärk – ELi kaubamärk nr 943 670*Menetlus EUIPOs:* kehtetuks tunnistamise menetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 21. märtsi 2016. aasta otsus asjas R 150/2015-5**Nõuded***Hageja esitaja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 57 lõigete 2 ja 3 rikkumine.

25. mail 2016 esitatud hagi – Portugal versus komisjon**(Kohtuasi T-261/16)**

(2016/C 270/60)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled***Hageja:* Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão ja J. Saraiva de Almeida)*Kostja:* Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/417, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT L 75, lk 16), kuna sellega välistati rahastamise alt 385 762,22 euro suurune summa, mida Portugal deklareeris eelarveaastatel 2011, 2012 ja 2013 eritoetuste meetmena, mis oli kehtestatud kooskõlas nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 68.
- Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide puudub komisjoni määruse nr 1122/2009 artikli 46 lõike 2 rikkumist – Portugali ametiasutused järgisid kõiki eeskirju, mis puudutasid „piimalehmale vastava täiendava pearaha” kontrolli vastavalt eritoetusele, mida Portugali valitsus kehtestas kooskõlas määruse nr 73/2009 artikliga 86.
2. Teine väide puudutab nõukogu määruse nr 1290/2005 artikli 31 lõike 2 rikkumist, kuna ei ole täidetud nõuded, mida komisjon kehtestas ühtsetes suunistes, mis sisalduvad dokumendis nr VI/5330/97, et kohaldada nii kõrget finantskorrektsiooni (2 %).

25. mail 2016 esitatud hagi – Kreeka versus komisjon

(Kohtuasi T-272/16)

(2016/C 270/61)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Kreeka Vabariik (esindajad: G. Kanellopoulos, O. Tsiirkinidou, A. Vasilopoulou ja D. Ntourntourea)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada vaidlusalune komisjoni rakendusotsus, mis on vastu võetud 17. märtsil 2016 ja mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames ning mis tehti teatavaks numbri C(2016) 1509 all ning avaldati Euroopa Liidu teatajas 22.3.2016, L 75, lk 16:
 - a) osas, milles vaidlusaluse otsuse kohaselt ei kata Euroopa Liidu rahastamine kulusid kogusummas 166 797 866,22 eurot, mis tekkisid tootmiskohustusega sidumata otsetoetuste sektoris taotlusaastatel 2012 ja 2013, ja kus see sätestab konkreetselt, et 1) kohaldatakse 25 % kindla määraga finantskorrektsiooni 2012. aasta kohta ja 2) kindla määraga finantskorrektsiooni ja erifinantskorrektsiooni 2013. aasta kohta;

- b) osas, milles vaidlusaluse otsuse kohaselt ei kata Euroopa Liidu rahastamine kulusid kogusummas 3 880 460,50 eurot, mis tekkisid sektoris: EAFRD maaelu arengu 1. + 3. telg — investeerimisega seotud meetmed (2007–2013), ja kus see sätestab konkreetselt, et 1) kohaldatakse 5 % kindla määraga finantskorrektsiooni taotlusaastate 2010–2013 kohta meetme 125 osas ning 2) erifinantskorrektsiooni taotlusaastate 2011–2013 kohta;
- c) osas, milles sellega ei ole täielikult täidetud Euroopa Liidu Üldkohtu 19. novembri 2015. aasta jõustunud otsust kohtuasjas T-107/14 ja ei ole Kreeka Vabariigile selle kohtuotsuse alusel viivitamatult tagasi makstud 29 366 975,06 euro suurust summat; ning

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja põhjendab oma hagi kaheksa väitega.

Mis konkreetselt puudutab 166 797 866,22 euro suurust finantskorrektsiooni seoses kuludega, mis tekkisid tootmiskohustusega sidumata otsetoetuste sektoris tegevusaastatel 2012 ja 2013, siis esitab Kreeka Vabariik kolm väidet.

Esimene väide, et taotlusaasta 2012 kohta kohaldatud finantskorrektsioon rajaneb määruse nr 796/2004 ⁽¹⁾ [ning hilisemal määruse nr 1120/2009 ⁽²⁾ artikli 2 punkti c] vääral tõlgendamisel ja kohaldamisel.

Teine väide, mis samuti käsitleb taotlusaasta 2012 kohta kohaldatud finantskorrektsiooni ja mille kohaselt tõlgendati ja kohaldati dokumendis VI/5530/1997 sisaldunud suuniseid vääral seoses küsimusega, kas olid täidetud tingimused 25 % finantskorrektsiooni kohaldamiseks 2012. aasta kohta; teiseks toob hageja välja, et komisjon ületas tal oleva kaalutusõiguse piire ning rikkus samal ajal proportsionaalsuse põhimõtet (osa A) ning arvutas finantskorrektsiooni valesti (osa B).

Kolmas väide, mis puudutab taotlusaasta 2013 kohta kohaldatud finantskorrektsiooni, ja milles hageja väidab, et see on õigusvastane, kuritarvituslik ja vastuoluline, rajaneb dokumendis VI/5530/1997 sisaldunud suuniste vääral tõlgendamisel ja kohaldamisel ning rikub hea halduse, proportsionaalsuse ja *ne bis in idem* põhimõtteid ning kaitseõigusi.

Mis puudutab seejärel finantskorrektsiooni sektoris: EAFRD maaelu arengu 1. + 3. telg — investeerimisega seotud meetmed (2007–2013), siis esitab hageja neli väidet.

Neljas ja viies väide, mis käsitlevad meetme 125 osas kohaldatud finantskorrektsiooni, ja milles hageja väidab, et puudus õiguslik alus, põhjendus ja tehti faktivigu, kui võrd haldusasutus tegutses täiesti legitiimselt ja täievoliliselt oma pädevusi kasutades (neljas väide), ning et 5 % kindla määraga finantskorrektsiooni kohaldamine taotlusaastal 2010 summas 506 480,19 eurot rikkus määruse nr 1290/2005 ⁽³⁾ artiklit 31, sest tegemist on kulutustega, mis tehti rohkem kui 24 kuud enne seda, kui komisjon teavitas kirjalikult tema läbiviidud kontrolli tulemustest.

Kuues väide, mis käsitleb meetme 121 osas kohaldatud finantskorrektsiooni, ja milles hageja väidab, et otsus on õigusvastane, sest kohaldatud korrektsioon ja selle arvutamisel – analoogia alusel määruse nr 809/2014 ⁽⁴⁾ artikliga 63 – kasutatud meetod on vastuolus määruse nr 1290/2005 artikliga 31 ja komisjoni dokumendis VI/5530/1997 sisaldunud suunistega; teisalt märgib hageja, et niisuguse korrektsiooni kohaldamine toob kaasa tuvastatud rikkumistega võrreldes ebaproportsionaalseid tagajärgi. Teise võimalusena, mis puudutab sama meedet, väidab hageja oma seitsmendas väites, et puudus õiguslik alus; et vaidlustatud otsus ei olnud põhjendatud ning et rikuti liidu dokumendis VI/5530/1997 sisaldunud suuniseid.

Kaheksas väide, mille kohaselt rikuti ELTL artiklit 266 seoses komisjoni kohustusega võtta meetmed, et täita Üldkohtu otsust Kreeka Vabariigile 29 366 975,06 euro suuruse summa tagasi maksmata jätmise kohta pärast Üldkohtu otsust kohtuasjas T-107/14; hageja väidab veel, et rikuti hea halduse, õiguskindluse ning komisjoni ja liikmesriikide lojaalse koostöö põhimõtteid.

- ⁽¹⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT 2004, L 141, lk 18, ELT erivaljaanne 03/44, lk 243).
- ⁽²⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1120/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) III jaotises sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2009, L 316, lk 1).
- ⁽³⁾ Nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1290/2005, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT 2005, L 209, lk 1).
- ⁽⁴⁾ Komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT 2014, L 227, lk 69).

30. mail 2016 esitatud hagi – Sun Media versus EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)

(Kohtuasi T-273/16)

(2016/C 270/62)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sun Media Ltd (Kesk-Hongkong, Hiina Rahvavabariigi Hongkongi erihalduspiirkond) (esindaja: advokaat A. Schnider)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Meta4 Spain, SA (Las Rozas, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „METAPORN” – registreerimistaotlus nr 11 819 281

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 3. märtsi 2016. aasta otsus liidetud asjades R 653/2015-2 ja R 674/2015-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista hageja kulusid, sh Üldkohtu menetluse ja EUIPO apellatsioonikoja menetlusega seotud kulusid välja EUIPO-lt ja – juhul, kui EUIPO apellatsioonikoja menetluse teine pool astub menetlusse – viimaselt, ning jätta nende vastavad kulusid nende endi kanda.

Väited

- määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 75 jj rikkumine;
- EUIPO kohustuse rikkumine teostada oma pädevust kooskõlas Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtetega.

27. mail 2016 esitatud hagi – Saleh Thabet versus nõukogu**(Kohtuasi T-274/16)**

(2016/C 270/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suzanne Saleh Thabet (Kairo, Egiptus) (esindajad: *barrister* B. Kennelly ja *barrister* J. Pobjoy ning *solicitor* G. Martin ja *solicitor* M. Rushton)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 18. märtsi 2016. aasta otsus (EVJP) 2016/411, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta olukorra tõttu Egiptuses (ELT 2016 L 74, lk 40), hagejat puudutavas osas;
- tuvastada, et nõukogu 21. märtsi 2011. aasta otsuse 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta olukorra tõttu Egiptuses (ELT 2011 L 76, lk 63) artikli 1 lõige 1 ja nõukogu 21. märtsi 2011. aasta määruse (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses (ELT 2011 L 76, lk 4) artikli 2 lõige 1 ei ole hageja suhtes kohaldatavad, ning seetõttu tühistada otsus (ÜVJP) 2016/411 hagejat puudutavas osas,
- mõista hageja kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, milles leitakse, et nõukogu ei ole nimetanud sobivat õiguslikku alust otsuse 2011/172/ÜVJP (edaspidi „otsus”) artikli 1 lõikele 1 ja määruse (EL) nr 270/2011 (edaspidi „määrus”) artikli 2 lõikele 1. Ei ole mingeid tõendeid selle kohta, et nõukogu oleks vaidlustanud otsuse vastuvõtmisel vaadanud üle otsuse artikli 1 lõike 1 õigusliku aluse, sõltumata otsuse artiklis 5 kehtestatud sõnaselgest kohustusest nii toimida. Asjaolu, et artikli 1 lõikel 1 võis olla kehtiv õiguslik alus, mil see 21. märtsil 2011 esimest korda vastu võeti, ei anna sättele kestvat õiguslikku alust kuni aastani 2016 või kauem.
2. Teine väide, milles leitakse, et rikutud on hageja õigust vastavalt ELL artiklile 6 koostoimes ELL artiklitega 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 47 ja 48, kuna nõukogu eeldas, et kohtumenetlus Egiptuses oli kooskõlas põhiliste inimõigustega.
3. Kolmas väide, milles leitakse, et nõukogu tegi ilmseid hindamisvigu, kui järeldas, et otsuse artikli 1 lõike 1 ja määruse artikli 2 lõike 1 kriteerium hageja lisamiseks oli täidetud.

4. Neljas väide, milles leitakse, et nõukogu ei ole hageja taasnimetamist kohaselt põhjendanud.
5. Viies väide, milles leitakse, et nõukogu rikkus hageja kaitseõigusi ja õigust heale haldusele ning tõhusale õiguskaitsevahendile. Eelkõige ei analüüsinud nõukogu hoolikalt ja erapooletult seda, kas taasnimetamist väidetavalt õigustanud põhjustel oli alus, võttes arvesse hageja avaldusi enne taasnimetamist.
6. Kuues väide, milles leitakse, et nõukogu rikkus ilma põhjenduse ja proportsioonita hageja põhiõigusi, kaasa arvatud tema õigust omandile ja mainele. Nõukogu otsuse (ÜVJP) 2016/411 mõju on hageja jaoks kaugeleulatuv nii seoses tema omandi ja ülemaailmse mainega. Nõukogu ei ole tõendanud, et hageja varade ja majanduslike ressurside külmutamisel on või seda õigustab legitiimne eesmärk, ja veel vähem, et see on sellise eesmärgi suhtes proportsionaalne.

27. mail 2016 esitatud hagi – Mubarak jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-275/16)

(2016/C 270/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Cairo, Egiptus), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Cairo), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Cairo), Khadiga Mahmoud El Gammal (Cairo) (esindajad: *Barrister* B. Kennelly ja *Barrister* J. Pobjoy, *Solicitor* G. Martin ja *Solicitor* M. Rushton)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 18. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/411, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta olukorra tõttu Egiptuses (ELT 2016 L 74, lk. 40), hagejaid puudutavas osas;
- tunnistada, et nõukogu 21. märtsi 2011. aasta otsuse teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses (ELT 2011 L 76, lk 63) artikli 1 lõige 1 ja nõukogu 21. märtsi 2011. aasta määruse (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses (ELT 2011 L 76, lk 4) artikli 2 lõige 1 ei ole hagejaid puudutavas osas kohaldatavad ja selle tulemusena tühistada otsus (ÜVJP) 2016/411 hagejaid puudutavas osas;
- mõista nõukogult välja hagejate kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

- Esimese väite kohaselt ei ole nõukogu kindlaks määranud otsuse 2011/172/ÜVJP (edaspidi „otsus”) artikli 1 lõike 1 ja määruse (EL) nr 270/2011 (edaspidi „määrus”) artikli 2 lõike 1 õiget õiguslikku alust. Ei ole tõendatud, et nõukogu oleks otsuse (ÜVJP) 2016/411 (edaspidi „vaidlustatud otsus”) vastuvõtmisel otsuse artikli 1 lõike 1 õigusliku aluse üle vaadanud, vaatamata sellekohasele selgesõnalisele kohustusele otsuse artiklis 5. Asjaolu, et artikli 1 lõikel 1 võis olla selle esialgsel vastuvõtmisel 21. märtsil 2011 õiguslik alus, ei tähenda, et sellel sättel oleks püsivalt õiguslik alus 2016. aastani või pärast seda.

- Teise väite kohaselt on rikutud hagejate õigusi, mis tulenevad Euroopa Liidu lepingu artiklist 6 tõlgendatuna koos artiklitega 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 47 ja 48, kuna nõukogu eeldas, et kohtumenetlus Egiptuses on kooskõlas põhiliste inimõigustega.
- Kolmanda väite kohaselt on nõukogu teinud ilmse vea lugedes täidetuks kriteeriumid, mis on vajalikud hagejate nimetamiseks otsuse artikli 1 lõikes 1 ja määruse artikli 2 lõikes 1.
- Neljanda väite kohaselt ei esitanud nõukogu adekvaatseid põhjendusi hagejate uuesti loetellu kandmiseks.
- Viienda väite kohaselt on rikutud hagejate õigust kaitsele ja heale haldusele ning tõhusale kohtulikule kaitsele. Eelkõige ei ole nõukogu hoolikalt ja erapooletult uurinud, kas uuesti loetellu kandmise väidetavad põhjused olid hagejate poolt eelnevalt esitatu valguses hästi põhjendatud.
- Kuuenda väite kohaselt on nõukogu õigustamatult ja ebaproportsionaalselt rikkunud hagejate põhiõigusi, sealhulgas nende õigust omandi ja maine kaitsele. Vaidlustatud otsuse mõju hagejatele on kaugeleulatav nii omandi kui üleilmse maine seisukohast. Nõukogu ei ole näidanud, et hagejate vara ja majandusressursside külmutamine on seotud või õigustatud mingi seadusliku eesmärgiga ja veel vähem, et see on sellise eesmärgiga proportsionaalne.

30. mail 2016 esitatud hagi – Inpost Paczkomaty versus komisjon

(Kohtuasi T-282/16)

(2016/C 270/65)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Kraków, Poola) (esindaja: advokaat T. Proć)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 26. novembri 2015. aasta otsus (EL) C(2015) 8236 riigiabi SA.38869 (2014/N) kohta, mida Poola kavatses Poczta Polskale anda hüvitisena netokulude eest, mis aastatel 2013-2015 tekkisid seoses kohustusega osutada universaalteenuseid;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide: esiteks on rikutud ETL artikli 106 lõiget 2, kuna komisjon tuvastas ekslikult, et täidetud on [Euroopa Liidu] raamistiku [riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)], jaotise 2.6 punktis 19 toodud tingimused; teiseks on rikutud asutamislepingu sätteid riigihangete valdkonnad ning kolmandaks on valesti tõlgendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT 1998, L 15, lk 14; ELT eriväljaanne 06/03, lk 71) artikli 7 lõiget 2.

- Universaalteenuste osutamise rahastamiseks liikmesriikide kasutatud meetodid peavad kooskõlas olema nii diskrimineerimise keelu, läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise põhimõtetega, mis tulenevad ELTL sätetest siseturu vabaduste kohta (ning mis puudutavad universaalpostiteenuse osutaja konkurentsivalikut) kui ka ELTL artikli 106 lõikega 2, mis käesoleval juhul aga nii ei ole.
2. Teine väide: rikutud on ELTL artikli 106 lõiget 2, kuna komisjon tuvastas ekslikult, et täidetud on [Euroopa Liidu] raamistiku [riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)], jaotise 2.2 punktis 14 ja jaotise 2.10 punktis 60 toodud tingimused.
- Komisjon leidis ekslikult, et kuna Poczta Polskale antud kohustus avaliku teenuse osutamiseks vastab postiteenuste direktiivis määratletud tingimustele, siis ei ole avaliku teenuse vajaduse täpse tuvastamise tõendamiseks vajalik kasutada tarbijate ja teenusepakkujate huvide arvesse võtmiseks avalikke arutelusid või muid asjakohaseid vahendeid.
3. Kolmas väide: esiteks on rikutud ELTL artikli 106 lõiget 2, kuna komisjon tuvastas ekslikult, et täidetud on [Euroopa Liidu] raamistiku [riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)], jaotise 2.9 punktis 52 toodud tingimused, ning teiseks on rikutud postiteenuste artikli 7 lõikeid 1, 3 ja 5.
- Komisjon leidis ekslikult, et hüvitusfond vastab diskrimineerimise keelu nõudele ühtse osalusmäära puhul, mis ulatub 2 protsendini universaalteenuste või võrdväärsete teenuste osutajate sissetulekust; kuna kõnealune protsendimäär, mille tasumine on teenuse osutajatele kohustuslik, kehtib ühtselt kõigi ettevõtjate suhtes, siis toob see endaga kaasa ebavõrdse kohtlemise, sest universaalteenuste osutaja ja võrdväärsete teenuste osutaja olukord ei ole sama.
4. Neljas väide: rikutud on postiteenuste direktiivi artikli 7 lõiget 1, kuna komisjon nõustus sellega, et universaalteenused kulud rahastatakse Poczta Polskale antud teatud hulga ainu- ja erioiguste abil.
- Postiteenuste direktiivi artikli 7 lõikes 1 on ette nähtud, et liikmesriigid ei anna ega ka säilita postiteenuste loomiseks ega osutamiseks ainu- ja erioigusi. Samal ajal nõustus komisjon sellega, et Poczta Polskale antakse seoses viimase osutatavate universaalteenustega ainu- ja erioigused.
5. Viies väide: rikutud on ELTL artiklit 102 koostoimes artikli 106 lõikega 1.
- Ebaoproportsionaalselt suur kohustuslik panus hüvitusfondi toob kaasa „konkurentsivastase turulepääsu sulgemise” postiturul.
6. Kuues väide: rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 16 ja artikli 17 lõiget 1.
- Vaidlustatud otsuses nähakse ette riigiabiskeem (riigiabiprogramm), mis toob endaga kaasa hageja omandiõiguse ebaoproportsionaalse riive ning tema ettevõtlusvabaduse ebaoproportsionaalse piiramise.
7. Seitsmes väide: rikutud on olulisi menetlusnorme ja järgitud ei ole ELTL artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustust.
- Komisjon jättis asjaolud nõuetekohaselt tuvastamata ning korduvalt põhjendas oma otsust valede asjaoludega. Lisaks tegi komisjon ka seetõttu põhjendamisvea, kuna ta ei võtnud vastuolus oma otsustuspraktikaga konkurentsimoju hindamisel raskendava asjaoluna arvesse hankemenetlusest loobumist.

30. mail 2016 esitatud hagi – Inpost versus komisjon**(Kohtuasi T-283/16)**

(2016/C 270/66)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled*Hageja:* Inpost S.A. (Kraków, Poola) (esindaja: advokaat W. Knopkiewicz)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded**

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 26. novembri 2015. aasta otsus (EL) C(2015) 8236 riigiabi SA.38869 (2014/N) kohta, mida Poola kavatab Poczta Polskale anda hüvitisena netokulude eest, mis aastatel 2013-2015 tekkisid seoses kohustusega osutada universaalteenuseid;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide: esiteks on rikutud ETL artikli 106 lõiget 2, kuna komisjon tuvastas ekslikult, et täidetud on [Euroopa Liidu] raamistiku [riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)], jaotise 2.6 punktis 19 toodud tingimused; teiseks on rikutud asutamislepingu sätteid riigihangete valdkonnad ning kolmandaks on valesti tõlgendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT 1998, L 15, lk 14; ELT eriväljaanne 06/03, lk 71) artikli 7 lõiget 2.
 - Universaalteenuste osutamise rahastamiseks liikmesriikide kasutatud meetodid peavad kooskõlas olema nii diskrimineerimise keelu, läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise põhimõtetega, mis tulenevad ETL sätetest siseturu vabaduste kohta (ning mis puudutavad universaalpostiteenuse osutaja konkurentsivalikut) kui ka ETL artikli 106 lõikega 2, mis käesoleval juhul aga nii ei ole.
2. Teine väide: rikutud on ETL artikli 106 lõiget 2, kuna komisjon tuvastas ekslikult, et täidetud on [Euroopa Liidu] raamistiku [riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)], jaotise 2.2 punktis 14 ja jaotise 2.10 punktis 60 toodud tingimused.
 - Komisjon leidis ekslikult, et kuna Poczta Polskale antud kohustus avaliku teenuse osutamiseks vastab postiteenuste direktiivis määratletud tingimustele, siis ei ole avaliku teenuse vajaduse täpse tuvastamise tõendamiseks vajalik kasutada tarbijate ja teenusepakkujate huvide arvesse võtmiseks avalikke arutelusid või muid asjakohaseid vahendeid.
3. Kolmas väide: esiteks on rikutud ETL artikli 106 lõiget 2, kuna komisjon tuvastas ekslikult, et täidetud on [Euroopa Liidu] raamistiku [riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)], jaotise 2.9 punktis 52 toodud tingimused, ning teiseks on rikutud postiteenuste artikli 7 lõikeid 1, 3 ja 5.

- Komisjon leidis ekslikult, et hüvitusfond vastab diskrimineerimise keelu nõudele ühtse osalusmäära puhul, mis ulatub 2 protsendini universaalteenuste või võrdväärsete teenuste osutajate sissetulekust; kuna kõnealune protsendimäär, mille tasumine on teenuse osutajatele kohustuslik, kehtib ühtselt kõigi ettevõtjate suhtes, siis toob see endaga kaasa ebavõrdse kohtlemise, sest universaalteenuste osutaja ja võrdväärsete teenuste osutaja olukord ei ole sama.
4. Neljas väide: rikutud on postiteenuste direktiivi artikli 7 lõiget 1, kuna komisjon nõustus sellega, et universaalteenused kulud rahastatakse Poczta Polskale antud teatud hulga ainu- ja erioiguste abil.
- Postiteenuste direktiivi artikli 7 lõikes 1 on ette nähtud, et liikmesriigid ei anna ega ka säilita postiteenuste loomiseks ega osutamiseks ainu- ja erioigusi. Samal ajal nõustus komisjon sellega, et Poczta Polskale antakse seoses viimase osutatavate universaalteenustega ainu- ja erioigused.
5. Viies väide: rikutud on ETL artiklit 102 koostoimes artikli 106 lõikega 1.
- Ebaoproportsionaalselt suur kohustuslik panus hüvitusfondi toob kaasa „konkurentsivastase turulepääsu sulgemise” postiturul.
6. Kuues väide: rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 16 ja artikli 17 lõiget 1.
- Vaidlustatud otsuses nähakse ette riigiabiskeem (riigiabiprogramm), mis toob endaga kaasa hageja omandiõiguse ebaoproportsionaalse riive ning tema ettevõtlusvabaduse ebaoproportsionaalse piiramise.
7. Seitsmes väide: rikutud on olulisi menetlusnorme ja järgitud ei ole ETL artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustust.
- Komisjon jättis asjaolud nõuetekohaselt tuvastamata ning korduvalt põhjendas oma otsust valede asjaoludega. Lisaks tegi komisjon ka seetõttu põhjendamisvea, kuna ta ei võtnud vastuolus oma otsustuspraktikaga konkurentsimoju hindamisel raskendava asjaoluna arvesse hankemenetlusest loobumist.

23. mail 2016 esitatud hagi – Gulli versus EUIPO – Laverana (Lybera)

(Kohtuasi T-284/16)

(2016/C 270/67)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled:

Hageja: Diego Gulli (Genova, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Andreolini ja F. Andreolini)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellatsioonikoja menetluse teine pool: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: Sõnalist osa „Lybera” sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 12 155 743

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 17. märtsi 2016. aasta otsus asjas R 3219/2014-5

Hageja nõuded:

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väide:

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

30. mail 2016 esitatud hagi – Belgia versus komisjon

(Kohtuasi T-287/16)

(2016/C 270/68)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Belgia Kuningriik (esindajad: J. C. Halleux ja M. Jacobs, keda abistasid advokaadid É. Grégoire ja J. Mariani)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- esimese võimalusena tühistada komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/417 osas, milles Euroopa Liidu rahastamisest jäetakse Belgia Kuningriigi puhul välja 9 601 619,00 euro suurune summa (eelarvepunkt 6701);
- teise võimalusena tühistada otsus jätta ühenduse rahastamisest välja 9 601 619 euro suurune summa osas, milles see hõlmab 4 106 470,02 euro suurust summat, mis juba eelnevalt EAGF-i kanti;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT 2005, L 209, lk 1) artikli 31 lõiget 1 ja artikli 32 lõiget 8, kuna komisjon ei tõendanud, et Belgia makseasutuse kulu ei ole kooskõlas ühenduse õigusega ja et tagasinõudmise puudumine või eeskirjade eiramine tulenevad Bureau d'intervention et de restitution belge'ile (BIRB) süüks pandavast eeskirjade eiramisest või hooletusest.
2. Teise võimalusena esitatud teine väide, et rikutud on määruse nr 1290/2005 artikli 31 lõiget 2 ja proportsionaalsuse põhimõtet, kuna välja jäetud summa ei vasta tuvastatud mittevastavuse raskusastmele ja kuna arvesse ei võetud Euroopa Liidule tekitatud rahalist kahju.

3. juunil 2016 esitatud hagi – Inox Mare versus komisjon

(Kohtuasi T-289/16)

(2016/C 270/69)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Inox Mare Srl (Rimini, Itaalia) (esindaja: advokaat R. Holzeisen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada Final Report OF/2013/0086/B1 THOR (2015) 40189 – 26.11.2015, arvestades selles tehtud olulisi õigusrikkumisi;
- ja seetõttu tühistada Recommendation for action to be taken following an OLAF investigation THOR (2015) 4257 – 09.12.2015;
- Mõista kostjalt välja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi esitatakse vaidlustatud aktide peale osas, milles tuvastatakse, et teatud aastate jooksul hoidis hageja kõrvale tolli- ja dumpinguvastase tollimaksu maksmisest. Hageja kinnitab, et ta importis olulisi koguseid roostevabast terasest kinnitusdetailide, tuginedes sellele, mis oli massi järgi sertifitseeritud Filipiini tolli poolt väidetava Filipiini päritolu kohta kahe Filipiini äriühingu tarnitud toodete osas, kuni ajani, mil ta sai teada, et Euroopa Liit oli algatanud Filipiinide suhtes kõrvalehoidumist käsitleva menetluse kahtluse alusel, et eespool nimetatud kaubad olid tegelikult pärit Taiwanist, mis lihtsalt saadeti Taiwanist Euroopa Liitu Filipiinide kaudu.

Oma hagi põhjendab hageja kahe väitega.

1. Esimene väide, mis puudutab kõigepealt hagi esimeks olevate aktide vaidlustatavust ELTL artikli 263 alusel.

- Ta väidab, et vaidlustatud aktid – kuigi nende nimetus lubab arvata vastupidist – on sisuliselt Itaalia tollile siduvad ning nendel on vahetu õigusmõju, mis rikub hageja isiklikke ja tegelikke huve ja õigusi, muutes tema õiguslikku olukorda ja seda seoses (1) „liidu omavahendite” hulka kuuluva tollimaksu laadiga ja kohustustega, mis sellest tulenevad liikmesriikidele, kes on kohustatud ainult tollimaksu koguma (2) OLAFi kui Euroopa Komisjoni välisjuurdlustes asendava haldusuurimist läbi viiva organi laadiga (3) Euroopa Komisjoni rolliga, kuivõrd ta on institutsioon, mis täidab Euroopa Liidu tolliseadustiku kohaldamisel täidesaatvat funktsiooni.
- Kui keelduda selles õiguslikus olukorras tunnustamast, et OLAFi aktid on ELTL artikli 263 alusel otseselt vaidlustatavad – millele hageja vastu vaidleb –, eitatakse tema põhiõigust tõhusale kohtulikule kaitsele ja rikutaks järelikult Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 ja EIÕK artiklit 13.

2. Teine väide puudutab vaidlustatud aktides tehtud rikkumisi.

- Ta väidab, et Final Report OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 ei sisalda ühtegi kohustuslikku põhielementi, mille seadusandja on ette näinud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määruses (EL, EURATOM) nr 883/2013⁽¹⁾, millest tuleneb selle täielik õigusvastatus ja absoluutne tõenduslik ebatõhusus.
- Vaidlustatud akt sisaldab järgmisi rikkumisi: märkimata on jäetud menetluslikud tagatised, uurimisega seotud isikud, hagejat esindavate õigusnõustajate ärakuulamine; esialgse õigusliku kvalifikatsiooni andmise kohustuse rikkumine, pädevate ametiasutuste vastutuse põhjendamatu ja vastuoluline tagasilükkamine, OLAFi poolt uurimise objektiivse ja erapooletu läbiviimise kohustuse ning süütuse presumptsiooniga kooskõlas tegutsemise rikkumine, ning lausa väära teabe esitamine uurimise kohta Rapport Finalis.
- Eespool esitatud kõigi rikkumiste tõttu on täielikult alusetu ja õigusvastane OLAFi peadirektoraadi soovitus Itaalia Vabariigi Agenzia delle Dogane e dei Monopoliile kõigi meetmete kohta, mis tuleb võtta tollimaksu sissenõudmiseks hagejalt.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, EURATOM) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT 2013 L 248, lk 1).

7. juunil 2016 esitatud hagi – Fruits de Ponent versus komisjon

(Kohtuasi T-290/16)

(2016/C 270/70)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Mõista Euroopa Komisjonilt välja hüvitis kahju eest, mida kandsid Escarp. S.C.P., Agropecuaria Sebar, S.L. ja Rusfal 2000, S.L. komisjoni tegevuse ja tegevusetuse tõttu seoses häiretega virsiku- ja nektariiniturul 2014. turustusaastal eelkõige seetõttu, et võeti vastu komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 913/2014 ja delegeeritud määrus (EL) nr 932/2014.
- Mõista Euroopa Komisjonilt välja:
 - Escarp, S.C.P. kasuks 121 085,11 eurot, millele lisandub tasandus- ja viivitusintress.
 - Agropecuaria Sebar, S.L. kasuks 162 540,46 eurot, millele lisandub tasandus- ja viivitusintress.
 - Rusfal 2000, S.L. kasuks 28 808,99 eurot, millele lisandub tasandus- ja viivitusintress.
- Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi esemeks on nõue hüvitada kahju, mis väidetavalt tekkis komisjoni tegevuse ja tegevusetuse tõttu seoses häiretega virsiku- ja nektariiniturul 2014. turustusaastal eelkõige – aga mitte ainult – seetõttu, et võeti vastu delegeeritud määrused (EL) nr 913/2014 ⁽¹⁾ ja nr 932/2014 ⁽²⁾.

Hagi põhjendamiseks esitab hageja üheainsa väite, kinnitades, et täidetud on ühenduse kohtupraktikas ette nähtud tingimused tunnustamiseks õigust kahjuhüvitisele Euroopa Liidu lepinguvälise vastutuse alusel.

Seoses sellega väidab hageja esiteks, et komisjoni tegevus ja tegevusetus tähendab isikutele õigusi andvate normide piisavalt selget rikkumist – komisjon on rikkunud hoolekohustust, abistamise ja kaitsmise põhimõtteid, Euroopa Liidu põhiõiguse harta artiklis 41 ette nähtud hea halduse põhimõtet ja omavolikeelu põhimõtet.

See on tingitud asjaolust, et võttes meetmeid virsiku- ja nektariinituru häirete vältimiseks 2014. aasta suvel, komisjon:

- võttis vastu kriisimehhanismi, mida ta ise oli varem pidanud sobimatuks ja ebatõhusaks, sest tootjaorganisatsioonid ei kasutanud seda oma väiksuse ja vahendite nappuse tõttu;
- ei kogunud turuteavet;
- tegutses ilma piisavate andmeteta kõrvaldamismeetmete kohta;
- sekkus hilinemisega.

Hageja hinnangul olid meetmed, mis puudutasid toodete kaasrahastatud kõrvaldamist ning tasuta reklaami ja jaotamist, objektiivselt ebapiisavad.

Hageja arvates rikkus komisjon ka põhjendamiskohustust.

Teiseks väidab hageja, et kolm asjassepuutuvat äriühingut kandsid tegelikku ja kindlat kahju, mis on ka mõõdetav.

Väidetava kahju ja komisjoni õigusvastase käitumise vahel on põhjuslik seos.

- ⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud 21. augusti 2014. aasta määrus (EL) nr 913/2014, millega kehtestatakse ajutised erakorralised toetusmeetmed virsiku- ja nektariinootjate jaoks (ELT L 248, 2014, lk 1)
- ⁽²⁾ Komisjoni delegeeritud 29. augusti 2014. aasta määrus (EL) nr 932/2014, millega kehtestatakse ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puu- ja köögiviljade tootjate jaoks ning muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 913/2014 (ELT L 259, 2014, lk 2).

13. juunil 2016 esitatud hagi – East West Consulting versus komisjon

(Kohtuasi T-298/16)

(2016/C 270/71)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgia) (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Tymen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

seetõttu

— tuvastada, et Euroopa Komisjoni lepinguväline vastutus on tekkinud;

— mõista kostjalt välja hüvitis hagejale tekitatud kahju eest, mille suuruseks on hageja hinnangul (mida võib veel täpsustada) 496 000 eurot;

— igal juhul mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt rikkus komisjon piisavalt selgelt õigusnorme, aktiveerides pärast Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlust vastavalt komisjoni 16. detsembri 2008. aasta otsusele 2008/969/EÜ, Euratom, mis käsitleb varajase hoiatamise süsteemi komisjoni eelarvevahendite kasutajatele ja rakendusametitele (ELT 2008, L 344, lk 125), varajase hoiatamise süsteemis hageja kohta hoiatuse „W3b”, mis määrab kindlaks riskitaseme seoses hagejaga, kes oli hankija teenuste hankelepingus, mis puudutab projekti, mille eesmärk on tugevdada võitlust deklareerimata töötamise vastu endises Jugoslaavia Makedoonia vabariigis. See väide jaguneb viieks osaks:

— esimene osa, mille kohaselt on otsus aktiveerida hageja kohta hoiatus varajase hoiatamise süsteemis (edaspidi „hoiatuse aktiveerimise otsus”) õigusvastane, sest sellel puudub õiguslik alus, see rikub ELL artiklit 5 ja põhiõigust süütuse presumptsioonile;

- teine osa, mille kohaselt on hoiatuse aktiveerimise otsus õigusvastane, sest see rikub õiguskindluse põhimõtet ning hoiatuse „W3b” aktiveerimise tingimusi;
 - kolmas osa, mille kohaselt hoiatuse aktiveerimise otsus on õigusvastane, sest see on tehtud, rikkudes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41, hea halduse põhimõtet, kaitseõigusi, põhiõigust olla ärakuulatud ning põhjendamiskohustust;
 - neljas, täiendavalt esitatud osa, mille kohaselt rikkus komisjon hoiatuse aktiveerimise otsust, harta artiklis 41 sätestatud põhjendamiskohustust, hoolsuskohustust ja proportsionaalsuse põhimõtet;
 - viies osa, mille kohaselt on komisjoni nõusoleku andmisest otsus õigusvastane, sest see ei arvesta hankedokumentidega.
2. Teine väide, mille kohaselt on hagejale tekitatud kahju ning komisjoni õigusvastase tegevuse ja nimetatud kahju vahel on põhjuslik seos.

Üldkohtu 6. juuni 2016. aasta määrus – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej versus ECHA

(Kohtuasi T-560/12) ⁽¹⁾

(2016/C 270/72)

Kohtumenetluse keel: poola

Kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 79, 16.3.2013.

Üldkohtu 1. juuni 2016. aasta määrus – Laboratoire Nuxe versus EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)

(Kohtuasi T-537/14) ⁽¹⁾

(2016/C 270/73)

Kohtumenetluse keel: inglise

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 329, 22.9.2014.

Üldkohtu 31. mai 2016. aasta määrus – Laboratorios Thea versus EUIPO – Sebapharma (Sebacur)

(Kohtuasi T-84/15) ⁽¹⁾

(2016/C 270/74)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 118, 13.4.2015.

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 14. juuni 2016. aasta otsus – Fernández González versus komisjon

(Kohtuasi F-121/15) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ajutine töötaja — Euroopa Komisjoni voliniku kabinetis töötav ajutine töötaja — Ajutise töötaja töölevõtmine muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti b alusel — Nõue, et igasugune töösuhe komisjoniga peab olema kuueks kuuks katkenud — Komisjoni 28. juuli 2005. aasta teatise D(2005) 18064 konkursi edukalt läbinud kandidaatide puudumisel muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktide b ja d alusel ajutiste töötajate alalistele ametikohtadele töölevõtmise kohta punkt 3.2)

(2016/C 270/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Elia Fernández González (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid M. Casado García-Hirschfeld ja É. Boigelot)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Berardis-Kayser ja G. Berscheid, advokaadid D. Waelbroeck ja A. Duron)

Ese

Nõue tühistada otsus lükata tagasi hageja kandidatuur ametikohale, mille kohta avaldati vaba ametikoha teade COM/2014/2036, põhjendusega, et tema puhul ei ole täidetud personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraadi 28. juuli 2005. aasta teatises D(2005)18064 ette nähtud tingimus, mille kohaselt peab varem palgaastmel AT2c töötanud lepingulise töötaja leping olema enne uuesti töölevõtmist olema lõpetatud vähemalt kuus kuud tagasi, ning samuti nõue hüvitada väidetavalt tekitatud varaline ja mittevaraline kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Elia Fernández González kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 354, 26.10.2015, lk 57.

Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 10. juuni 2016. aasta otsus – HI versus komisjon**(Kohtuasi F-133/15) ⁽¹⁾**

(Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade artikkel 11 — Lojaalsuskohustus — Artikkel 11a — Huvide konflikt — Ametnik, kelle ülesanne on teostada järelevalvet liidu rahastatava projekti üle — Perekondlik side selle ametniku ja nimetatud projekti eest vastutava äriühingu poolt selle projekti tarbeks tööle võetud töötaja vahel — Distsiplinaarmenetlus — Distsiplinaarkaristus — Madalamale palgaastmele viimine — Distsiplinaarnõukogu koosseisu seaduslikkus — Põhjendamiskohustus — Menetluse kestus — Mõistlik aeg — Kaitseõiguste rikkumine — Ne bis in idem põhimõte — Ilmne hindamisviga — Karistuse proportsionaalsus — Kergendavad asjaolud)

(2016/C 270/76)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* HI (esindaja: advokaat M. Velardo)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: C. Ehrbar ja F. Simonetti)**Ese**

Nõue tühistada komisjoni otsus, millega huvide konflikti puudutanud uurimise järel määrati hagejale karistuseks alaliselt kahe palgaastme võrra madalamale palgaastmele viimine, ning nõue hüvitada väidetavalt tekitatud mittevõreline kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta HI kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 414, 14.12.2015, lk 45.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET